

LA PUBLICITAT

ANY LI.—NUM. 17.289.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 6 DE SETEMBRE DE 1929

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELÈFON 14014

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELÈFON 19062

RADIO LOT

17, PASSEIG DE SANT JOAN, 17
BARCELONA

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

LA DONA ESBOCINADA

—Segurament es tracta d'un suïcidí, perquè aquesta dona era una professora de tall.

Caps afaitats

Amo un altre victoriós i desafiat, venen sovint, en aquests temps calors excessives, minyons que arriben a l'extrem heroic d'afaitar el cap. Res de cabells decorats i inútils! Rullats o lacs, nequíssims, han de caure sota el despatell de les tisores, i són rulls per la fulla esmolada del cap. Cal que digui com admire els caps.

Plans d'estètica personal i urbana, han estat més poderosos damunt la meua voluntat que tots els precs i requeriments de la calçada. Tan sempre privat de lluitar-me a la performance d'afaitar-me a la calçada com sóc dels prejudicis de meu sistema de vull predicar la meua disciplina d'afaitar-me. Contrari a animar els meus conciutadans a afaitar-se a la disciplina tonsuradora em sembla una obra excel·lent, i sols per als barbers.

La de petits haurien de fer-nos-hi. Tòthor amb el cap afaitat, la higiene i la comoditat ens enfortirien l'estiu i ens enfortirien l'hivern. Un altre important motiu d'aquesta afaitada reforça molt les línies del capell i evita la prematura calçada.

A l'estranger, i particularment als països nòrdics, els infants són tonsurats ben d'hora a aquesta tonsura que és envigoradora. Sembla que els el sentit del "fer bonic" i de "fer mudats" no és tan dilatada en les nostres latituds, i així fa que els nens vagin vestits, freqüentment, amb un ajeccament tant-seu-dit, ben sovint d'un mal gust i que per força ens ha de fer sentir quan els veiem circular, tantes infantívols i poc brillants, pels carrers.

Aquí, on hem tingut santes mares de família que posaven tot l'ure familiar en els rinxols d'aur del nen — iguals que els del "Niño de la Virgen" — el meu fill! — o en la cabellera llarga del mitjà, hauria semblat una heretgia de fer passar sota la tonsura i la navalla implacable els cabells dels fills. Encara hi ha derivacions particulars de l'instint maternal, moltes dames excel·lents que tenen cura fins del més petit detall del decorativisme barroc i estilístic del pentinat del nen o de l'harmonia impecable dels seus cabells.

La freqüentació moderna dels estils moderns i enfortidors ens va donant unes generacions de minyons que de la tutela enganyadora que sobre llurs aparences exerciren les amants mares, i encara aquest desinterès no sigui sinó un símbol de l'interior despendent de la tutela espiritual, aquest mateix separació dolorosa és d'un gran profit per al noi, aduït en aquells casos dramàtics d'un prematur i exaltador esgarriament.

Però no sé com ha estat que heu estat d'una cosa tan simple com els caps afaitats a les complexitats de la psicologia juvenil. Salvem la imatge i reflexionem sobre la im-

portància del fet de perdre el capell a mitja edat. Quin contrasentit més gran que tot just quan hom necessita més el pèl per a protegir el crani del fred i dels vents molestosos, vingui l'atzar i ens el vagi arrabassant, d'una manera lenta, però implacable! I en canvi, de joves, inconscients del do que graciosament ens ha estat atorgat, llum indiferents l'abundor dels cabells inútils, i per no haver d'acotar el cap sota el barber gairellaire en una violenta tonsura absoluta, ens exposen al fatídic malastre de la calba prematura, que tant d'efecte fa, les nits de gala, en l'aristocràtic pati del Liceu.

I si ens deturem a pensar en els prestigiosos cranis que, a una ben jove edat, es veuen privats de la decorativa companyia d'uns cabells rullats o engomats, no ens podem retenir un nou esbreix d'entusiasme en la nostra campanya pro-caps afaitats. La calbesa de Segarra ens ha donat, segurament, un gran autor pessimista, però no hauria estat millor de veure amb cabellera i que s'hagués mantingut en la idíl·lica positura de "Chora"? Encara que haguéssim perdut "Judith" i "All i Salobre", els guanys haurien compensat sobradament la no-creació d'aquestes dues demostracions de les poc confortables idees de l'autor sobre la humanitat. I el nostre genial violoncel·lista i director, el mestre Pau Casals, no hauria tingut una altra cosa dirigint la seva orquestra o desencadenant una inefable al·lu d'harmonies del seu màgic instrument, mentre els cabells rebels ritmessen la música i duguessin el compàs?

Clos el meu article amb aquestes dues honorables evocacions, no puc menys que gosar creure en la seva possible eficàcia. En tindrà un gran plaer i la meua filantropia latent en fóra ben guasonada.

RAFAEL TÀSIS I MARCA

Un estudiant sensible

Zagreb, 5. — Desesperat per haver estat suspès als exàmens, s'ha suïcidat, en la mateixa Universitat, un estudiant. — Fabra.

Missioners, morts de privacions

Milà, 5. — La "Corrispondenza" anuncia que a Nova Guinea han mort ara fa poc 65 missioners, víctimes de les privacions i el rigor del clima. — Fabra.

Els banquers indelicats

Berlin, 5. — La policia ha detingut aquest matí el banquer senyor Sack i un fill seu adoptiu, acusats d'ésser els autors d'un desfalament de 300.000 marcs.

El senyor Sack, el qual, a l'antic règim, era capità de navili, va comandar el iot de l'ex-kaiser "Hohenzoellern", i va acompanyar Guillem II en diversos viatges. — Fabra.

FULL DE DIETARI

HI HA UN MAL

Hom podrà atribuir-me nombrosos defectes, però no pas el de no dir amb claredat el que penso. En la conversa, que el meu amic i company Bellmunt va sostenir amb mi fa pocs dies, efectivament vaig confessar el meu parer davant la sobtada multiplicació de les escenes catalanes. No hi crec. Em felicitaré cordialment de veure'm obligat a cantar la palinòdia. Tant de bo les sis "troupses" que prendran la sortida a darreries de setembre o a primers d'octubre, arribin a cap d'any, pugin àrdidament la costa de gener, davallant sense ensopegar vers les planures de la primavera i tinguin encara delit per arribar fins als volts de la canícula.

Tant de bo! Però això fóra un miracle i en afers purament humans, no sóc partidari de concedir grans marges a la Taumatúrgia.

Els catalans d'ara patim, en general, del vici de fer moltes provatures disperses i poques provatures de conjunt. Possem moltes primeres pedres, però acabem pocs monuments. Preferiria tres grans diaris opulents, que no pas deu diaris malaltissos; dues revistes com cal, que cinc de raquiques; quatre biblioteques sòlides i continues, que dotze d'irregulars i precàries.

Apliquem aquest criteri al teatre i resultaria que amb una escena predominantment dramàtica, una de particularment còmica, o burgesa, i una altra de teatre de vodevil i melodrama, resten satisfetes les necessitats visibles i apreciables. Si el dia de demà sortia el Mecenàs que volgués sostenir una escena d'avantguarda, encants! No crec que ningú hi tingués res a dir.

Però les temptatives que sols responen a les raumes del nostre incurable individualisme o a les vellutats del no menys crònic fastoletisme, no fan cap bé. Llur caiguda, vulquem o no, s'enduen sempre un bri d'esperança, fa malbé una il·lusió, afloixa les molles de la fe.

El problema del nostre teatre té un fons pràctic que és insensat de desconfiar. El factor empresarial — sol·lència, sentit comú, constància — és tan essencial gairebé com els altres factors, puix que ha d'ésser llur aglutinant eficaç.

Napoleó que, sens dubte devia apreciar en alguna cosa el talent dels generals i el coratge dels soldats, deia que per a la guerra calien tres coses: diners, diners i diners.

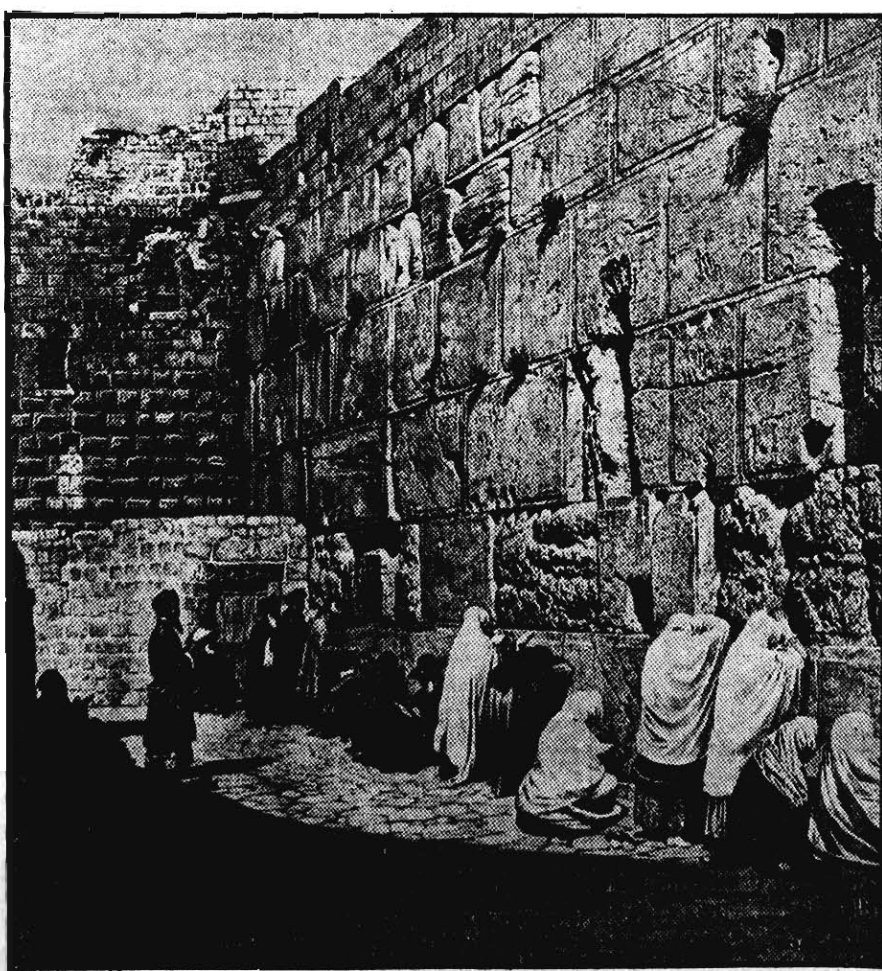
D'una manera semblant podríem dir que per al teatre, art de conjunt i art caríssim, cal també diners tres vegades. Sense ells, les millors intencions i els més bells entusiasmes fracassen.

No estem cansats de veure-ho?

CARLES SOLDEVILA

Una cova prehistòrica al Marroc francès

Mequinez, 5. — Ha estat descoberta una cova molt extensa en la qual l'home havia viscut fa molts milers d'anys. Es creu que en aquesta cova han de trobar-se molts objectes prehistòrics.

JERUSALEM.—El Mur de les Lamentacions.

Un èxit trist

He llegit en una calma de sorra, de palmeretes i cases de fusta pintades de blau, aquest llibre de Remarque, que es titula "Res de nou a l'oest". Moltíssima gent hauria llegit la mateixa obra en un ambient de tranquil·litat semblant, o en un dinamisme amable i volgut. Jo he llegit aquest llibre, perquè l'ha llegit moltíssima gent, i la majoria que el llegixen els passa exactament igual. Si l'obra de Remarque no hagués aconseguit un èxit boig de llibreria, si no n'hagués sentit parlar tant per l'un o per l'altre, és evident que mai m'hauria passat pel cap comprar-la ni llegir-la. He estat una víctima, o, si es vol, un número més impersonal i descolorit d'aquells que demostren l'eficàcia d'una "réclame", i la qualitat de mosques i de bens que tenim els homes quan es tracta de seguir un corrent qualsevol. El que m'ha passat amb aquest llibre és una cosa que no em s'ha passat. Perquè hi ha obres que en determinades èpoques han llegit tothom com si es tractés d'una necessitat imprescindible, i jo no les he llegides; igual podria dir en altres aspectes de la vida que no són precisament els llibres. Si m'he deixat temptar per les cobertes del Remarque és perquè m'he pensat que tenien alguna cosa més que una imposició de la moda.

Un cop acabat el volum m'he convençut que el llibre no tenia res de sensacional, que no era original, i que per altra banda no era tampoc un document del tot sincer. Si hagués estat compost per unes pàgines absolutament sinceres, potser no hauria tingut aquest èxit tan gran. L'habilitat autoral ha sabut posar-hi la dosi justa de maquillatge per produir el magnífic efecte comercial; això vol dir que, segons la meua modesta opinió, no es tracta d'un gran llibre; es tracta simplement d'un llibre molt hospitalari, un llibre que s'adapta al terme mig dels sentiments del dia. Els grans llibres són aquells que no s'adapten a cap terme mig.

Hi ha, però, en l'obra de Remarque una condició excel·lent, que és la manca de teatralitat: això li dona tot el vernís de simplicitat, perquè aquesta manca de teatralitat està portada amb una gran intel·ligència. Altres llibres i altres coses que s'han escrit sobre la guerra, algunes excel·lents, potser són més periferidors i més apassionants, però no hi estan tan ben distribuïts com en aquest llibre els elements d'atracció. La gent en general no vol sentir parlar de la guerra; el qui toqui aquest tema l'ha de presentar d'una manera bastant pura, ha de fer joc net, i en aquest aspecte Remarque és un bon prestidigitador.

Una altra cosa que potser explica l'èxit del llibre, és la manera com hi és administrada la "brutalitat". De la guerra encà, la literatura, en les zones que es produeix segons la norma del dia — no em refereixo al nostre país, naturalment, perquè ací hem començat per no fer la guerra — s'ha anat brutalitzant en tots sentits, ha anat perdent pudor, i s'ha encomanat els procediments de la clínica. Aquesta manera d'escriure és precisament en els pobles germànics allí on s'ha aguditzat més, i per altra banda en aquests pobles encara hi és naturalíssim una onada de lirisme boirós. I en el llibre de Remarque les paraules

s'aguanten en el punt dolç, entre el lirisme i la clínica, entre el cinisme i l'ideal.

Jo no negaré que en les intencions de l'autor no hi sigui d'haver fet una mena de documental; tampoc negaré el desig de produir un llibre sa en el millor sentit de la paraula. Però l'efecte que fa en la majoria del públic és com la satisfacció d'una curiositat morbosa. Les curiositats morboses en la nostra època tenen una gran importància. Avui dia, introduir-se en l'espectacle desarrapadament fisiològic de la guerra, per molts temperaments, sobretot temperaments femenins, no és res més que una curiositat morbosa.

Algú creurà que aquest llibre, i altres llibres com aquest, són d'una enorme eficàcia per desvetllar un gran sentiment pacifista en el món, per desarrelar en absolut tot allò que els homes tenen de canibal, i creure una cosa així és simplement grotesc. La lectura de llibres així no exclouen ni la indignació, ni fins si es vol el penediment; però la majoria dels lectors van a cercar-hi l'espectacle. Un espectacle que proporcioni un horror passatger i una contracció d'estómac lleugera. La sensació forta en una paraula, la brutalitat, la desprecupació dolorosa i injectada de la paraula.

La bèstia que oblida més, o que fa veure que oblida més aviat, és l'home. Tots nosaltres hem vist de lluny o de prop la guerra, o almenys n'hem presenciat esgarrioses conseqüències. Aquest llibre de Remarque, i altres semblants, no és un memento homo; és tot el contrari, no ens fa tornar sobre un tema del qual no volem sentir parlar, perquè si només fos així el llibre no tindria cap mena d'èxit. No s'hi va a cercar el record d'una cosa vella, sinó una sensació nova. I s'ha de dir que en el que excel·leix el llibre és en la projecció meravellosa d'aquest tipus inhumà, de l'home que viu la guerra, de l'home que la pateix i n'és un element actiu. La contemplació d'aquesta espècie zoològica intensament tràgica i desbalatada és tot l'esquer que atrau la gent cansada i intoxicada de literatura.

Ni aquest llibre, ni cap llibre podrà fer desaparèixer en un moment determinat del món l'espècie lamentable de l'home que fa la guerra; no es necessita per això cap Remarque. Més que Remarque i que cent mil Remarques té força un llibre molt simple i molt vell, que és el que conté els quatre Evangelis. I aquest llibre dels quatre Evangelis diu coses poderosíssimes, coses impressionants, que no ha dit mai cap autor pacifista modern. I malgrat això, ens demostra la història que hi ha hagut senyors que en aquest món han fet la guerra, han torturat i han assassinat els homes; i que aquests senyors, ja és casualitat!, duïen precisament a la butxaca el llibre dels quatre Evangelis.

JOSEP M. DE SEGARRA

No ens ha estat possible de publicar en aquesta edició una carta oberta que el senyor Joaquim Folguera i Duran dirigeix al senyor Josep Pla.

COMENTARI

Saber ésser útil

Fóra inespasat no creure en la tenacitat alemanya. Un poble moralment i materialment vençut en la darrera guerra, amb les reserves poderoses de la seva voluntat, el tornen a posar sovint al capdamunt de l'admiració mundial. Heus ací el famós viatge del "Graff Zeppelin", destruïnt les inútils quimeres del destí, les petites envetegues dels homes. Tot plegat obliga a creure que l'alemany no és dotat de somniador lirisme ni tarat d'efluvis sentimentals. La tècnica és la seva pedra angular, el dinamisme poderós que fa moure no les ales de la fantasia, sinó que apropa la imaginació a la llinda de les realitats immediates, i l'alemany s'ha esforçat a fer de la tècnica el seu art de reviviscament.

Poble que no té ciència és poble esclau. La dita és certa, i per a esvair la tutela, per a ensulsiar la servitud, no hi ha com cercar, en el fons dels laboratoris, la veritat essencial de la vida, que és el principi de llibertat. Potser avui no hi ha altra solució al problema de l'alliberament dels homes i dels pobles, que la profunda i no pas fàcil quimera de conquistar l'impossible. Resoldre per mitjans mecànics l'anhel supeditat al deliri dels poetes o a les imaginacions fogoses, és una prova de fertilitat intel·ligent, així com és prova d'una tradició posada al servei de les petites innovacions domèstiques i dels grans invents que arriben, més que a una utilitat eventual i passatgera, a ésser indispensables en el viure comú.

El secret de la tècnica alemanya ha estat potser en posar una atenció perspicaç en objectes l'utilitat dels quals fan més còmoda la vida familiar i la individual. Saber inventar i construir, omplir el mercat de coses aparentment trivials i secundàries, però que tenen el seu moment d'utilitat. Un preparat químic, un arquet de violí, un torn mecànic, han portat per saturació un dirigible com el que suara ha donat la volta al món en breus etapes. Unes coses expliquen les altres, encara que en el fons tot sigui una qüestió de persistència, un prodigi de voluntat.

S'han proposat ésser útils i ho aconseguiran. Un invent és la generositat materialitzada per a gaudir de la humanitat, la qual en fa ús per a satisfer les necessitats més apremiants. El sentit de la vida té així un complement més directe, i tant com les regles jurídiques i les atribucions polítiques, reforenen l'organisme col·lectiu els productes que la civilització fa indispensables.

Ésser útil avui és la millor execució del poble que vulgui imposar-se, encara que sigui per una pura raó econòmica més que sentimental. I si apliquem aquest fet a casa nostra, veurem que encara no hem arribat a aquest desideratium culminant de l'època, i que el llast de mil coses convencionals ens priva d'elevat-nos al nivell de produir coses infimament pràctiques o ambiciosament útils. La prova del sentit pràctic, regit per la ciència i per la tècnica, l'han donada els alemanys amb el seu zeppelin, registrant el domini de l'espai. Així ells s'allunyen de Juli Verne, co és, de la intuïció, per arribar a fer factible el somni de Faust sota la pupilla atraient de Mefistòfil.—J. P.

L'auto del doctor Bosch Gimpera

Qui no ha fet una excursió amb l'auto prehistòric del dilecte Bosch Gimpera, bé podem dir que no sap pas gran cosa de les emocions automobilístiques. Nosaltres fa poc que hem recorregut amb ell algunes de les nostres contrades. El nostre prehistoriador el guia, i podem tenir-hi una coniança absoluta: els obstacles més peril·losos eren prodigiosament salvats, no sabríem dir com, pel seu "Ford".

El "Ford" del doctor Bosch Gimpera fa un soroll de ferrament que se sent d'una hora lluny; però la gent dels nostres pobles, la bona gent confiada, no en fa pas cas: ningú no s'aparta de les voravies polsoses, els infants continuen jugant tranquil·lament, i llurs mares, vigilants o distretes a la porta de les cases, no s'alarmen gens ni mica. Tothom pressent que aquest singular vehicle és inofensiu: l'aire de perfecta bonhomia, d'envejable eufòria, d'optimisme fonamental del doctor Bosch i Gimpera deu inspirar-los una absoluta seguretat.

De vegades el motor s'escafa excessivament, i baixem a cercar aigua; la gent aleshores ens baralla per servir-nos, ens agafa, si no us plau per força, la galleda de les mans, i en acabat refusa amb gest decisiu la remuneració que li oferim. No hi ha dubte: és Bosch i Gimpera, amb el seu aspecte jove, vençut, de bon xicot, el qui fa el miracle. Tothom se sent hospitalari en veure'ns; tothom ens saluda amb sincera cordialitat. Un hom aniria a la fi del món amb el doctor Bosch i Gimpera i el seu "Ford". No és pas estrany que el savi i entusiasta arqueòleg grec Philadelfeus s'hi trobés meravellat.

Nosaltres ens hem convençut una vegada més que no tenen gens de raó els qui tracten els prehistoriadors de tristos i ensopits. A la nostra terra, almenys, podem assegurar-vos que no ho són pas. Si aquells eterns descontents fessin un viatge amb aquest auto, guiat pel seu gentil propietari, no dubtarien a rectificar llur criteri i a confessar noblement que s'han equivocat de mig a mig. Potser aleshores començarien a interessar-se en les excavacions i trobarien que tanmateix aquestes tasques no són pas tan inútils com, sense pensar-s'hi gaire, ben lleugerament, per cert, havien suposat. I caldria esperar que els enemics de la Prehistòria es reconciliarien per fi amb aquesta ciència, que, molt lentament, però amb pas segur, va revelant-nos el viure, el caràcter i la civilització dels nostres més llunyans avantpassats.

*** Amb aquest auto memorable varem anar a recollir a Banyoles la famosa mandíbula de Neanderthal,

descoberta pel senyor Alsius, l'any 1887, a la tova de la Formiga, prop del bell llac. Calia portar-la, amb totes les precaucions junt amb algun altre objecte prehistòric d'aquella comarca, a l'Exposició Internacional de Barcelona.

La tasca, en la qual vàrem tenir l'honor d'ajudar el doctor Bosch i Gimpera, va ésser força entretinguda. Fou precis triar i classificar, objecte per objecte — punxons, al·lissadors, puntes de fletxa i de sílex i de metall, puntes dentades de banya i d'os, etc., etc., inventariar-los, calcular-ne l'import per al cas d'una pèrdua irreparable, remota, és clar, però sempre possible, embolicar-los amb paper fi i amb cotó hidròfil, posar-los, en acabat, en capsets i redactar finalment uns documents amb tots els ets i uts. No cal dir que la mandíbula enorme i inquietant va ésser tractada amb tots els miraments i amb tot l'afecte, com el més preuat dels joells.

Quan ens en anàvem, algú va dir: "Això us emporteu? Això val tants de diners? Encara que m'ho donessin no ho voldria a casa."

Bosch Gimpera ens mirà i somrigué amb la seva costumada bonhomia. No valia la pena d'entaular una discussió. Collocàrem, doncs, amb tota cura els paquets a l'auto. Partirem. Qui hauria pogut somniar que portàvem una de les més rars troballes antropològiques, el valor de la qual representava una petita fortuna?

Vàrem arribar a Girona sense novetats i sense trencadissa. Estàvem satisfets de l'excursió. Fossejaqueva. Acomiadàrem el doctor Bosch Gimpera.

—Aneu amb compte — vàrem dir-li, tot estregent-li la mà emocionats, sense saber dissimular certa inquietud. — Teniu la negra nit a sobre. Si la gent sabés que porteu en el cotxe no gens menys que la mandíbula de Neanderthal... No aneu massa de pressa. Estigueu alerta. De bona gana us acompanyaríem fins a Barcelona; però hem de restar ací. El deure és el deure.

—No tinguen por — va contestar-vos el nostre estimat home de ciència, mentre somreia amablement, amb els llavis i amb els ulls. — No em passarà res. Estic acostumat a aquests viatges nocturns. Sé el que porto. A més, amb aquest cotxe, no hi ha perill: ningú no sospitarà res.

I va partir, tot content, amb aquell preciós botí, amb la mandíbula d'aquell remotíssim i ferotge avantpassat i amb els objectes seleccionats de les coves de Serinyà, que els savis podran admirar i estudiar ben tost a llur albir en la secció de prehistòria de la nostra magna Exposició.

JOAN DE PALAU

Aboneu-vos a la biblioteca de

LES ALES ESTESES

Tots els volums són interessantsíssims, i Mimi Pinson, d'A. de Musset, publicat ara, ha obtingut un èxit esclatant

423, Corts Catalanes, 423. --- Barcelona

Les obres de prolongació del carrer de Balmes a l'Avinguda del Tibidabo

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA E A J 1
349 m.

11:00: Comunicat meteorològic ràdio-gràfic per a les línies aèries.
12:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a NE d'Espanya, a la mar i a les línies aèries.
13:00: Emissió de sobretaula: Tancament del Borsí del matí. El Sextet d'interpretarà: "Ninive", fox (L. Siedde); "Wiener Schuster jungens", one-step (L. Siedde); "No, m. Nanette", selecció (V. Youmans); "Garricho andaluz" (E. Orejón); "Je t'aime" (Ed. Greig); "Magyar", czardas (G. Michiels); "Boleró" (T. Breton); "Polo gitano" (T. Breton); "Marcha y Saeta" (T. Breton); "Zambra" (T. Breton).

INFORMACIÓ TEATRAL

11:00: Mitja hora setmanal dedicada a donar a conèixer al públic els nous teatre editats. Precedirà cada diada un jut del mateix a càrrec d'un crític musical d'aquesta mitjana Salvador Raurich. Informació d'actualitat referent a l'Exposició Internacional de Barcelona.

12:00: Tancament de l'estació.
13:00: Obertura de l'estació.
"The beefsteak", marxa (H. Arpberg i E. Reeves). Trio Ibèria: "Ora y más" (Schubert). Chor Irmler, orquestra, sol. Gertrudis Baumgartner: "Una noche en Granada" (Romero). "Beesing", fox (Dotras For). Trio Ibèria: "Beranot", país del sol (Pala Lluna). per Pau Gorrà: "En el país", intermèdi (Martí). Trio Ibèria.
14:00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

SECCIÓ FEMENINA

12:00: "Charlas para la mujer", pel "Deseñillo de las Ramblas", transmissió per l'escriptora Maria del Patrocinio Alba.
13:00: Notícies de Premsa.
14:00: Trio Ibèria interpretarà: "Canción canaria" (Moreno Torroba); "Aguaz azucarillos y aguardiente", selecció (Chueca); "Chinese Moon", fox (Nussbaum); "Lionwood", marxa (O. Hume).

15:00: Tancament de l'estació.
16:00: Obertura de l'estació.
17:00: Campanades horàries de la Catedral. Comunicat del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a NE d'Espanya, a la mar i a les línies aèries.
18:00: Notícies de Premsa.

19:00: Recital de saxofon a càrrec del concertista Francesc Casanoves. Pianista acompanyant, Antoni Ufina. "Saxo frenxi", fox-concert (F. Casanoves); "Sweet little thing", vals-concert (F. Balcells Planes); "Czar-cha" (Monti); "Rapsodia húngara" (Brahms-Haver).

20:00: Recital a càrrec de la cantant Paquita Gibert. Pianista acompanyant, senyoreta Josefa Tomás. "La colibrí matutina" (E. Moreta); "Cancó melangiosa" (J. Vernet); "El vals tímido" (E. Granados); "Definició" (L. van Beethoven).

NOTICIA 1

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

	Pia.
Barcelona mes	8'00
Península Ibèrica, trimestral	7'00
Amèrica llatina	8'00
Altres països	9'00

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 5 de setembre de 1929.

Les altes pressions que ahir es trobaven a l'Europa central s'han dividit en dos nuclis de màxima, la pressió dels quals oscil·la al voltant dels 764 mil·límetres a Suïssa i al SW d'Irlanda; el bon temps corresponent a ambdós nuclis comprèn els països centrals, Suïssa, Itàlia i nord de França. En canvi a la nostra Península domina el règim de mal temps amb cel nuvolós, abundants pluges i fortes tempestes isolades degut a un mínim relatiu situat entre les costes d'Andalúcia i Algèria.

Estat del temps a Catalunya:

A tota la regió regna un temps molt insegur amb cel completament nuvolós que presenta un aspecte plujós. Durant aquesta matinal ha descarregat una forta tempesta en els voltants de Tortosa i s'han recollit 33 mil·límetres de pluja a l'Observatori de l'Ebre.

Els vents són molt dèbils a tot el país, per la qual cosa és probable que persisteixi el règim de cel nuvolós i en general temps insegur.

La temperatura màxima fou de 32 graus a Serós i la mínima de 10 graus a l'Estanto i 11 a Adràll i Ribes.

TAPAGOTERES "F Y S"

P. Urquinaona, 13, primer. Tel. 19532

SERVEI METEOROLÒGIC DE L'OBSERVATORI DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13, 18 h.

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 760.1 761.1 761.8 mil·límetres; 1013.4 1015.3 1015.8 mil·líbars. Termòmetre a l'ombra (sec): 24.0 22.4 22.0; (humid): 19.4 20.4 19.0; Humiditat (centèsimes de saturació): 62, 82, 74. Vent direcció: NE, O, ENE; velocitat (m. per segons): 3, 0, 3; Estat del cel: Quasi tapat; tapat; tapat; Classe de núvols: Acu St-Cu Cúmulus; St. Fr. Nb.; St. Cn. Temperatures extremes a l'ombra. Màxima: 24.8; mínima: 23.2. Oscil·lació termomètrica: 1.6. Precipitació mitjana: 21.5. Precipitació aigua, des de les set del matí del dia anterior a les 7 d'avui en mil·límetres de gruix o sigui, litres per metre quadrat: 00. Recorregut del vent en igual temps: 17 km.

Observacions particulars: Tempesta elèctrica i pluja.

FESTA MAJOR DE LES PLANES

Promet revestir inusitat lluminat el programa amb que els veïns de les Planes de Vallvidrera commemoraran els dies 7 i 8 del que som la festa de la seva patrona, la Verge de la Salut, ja que entre les festes hi ha cercaviles, retretes, traca valenciana, un àpat d'afirmació veïnal, balls als salons "Rectorat" i "Serra", diària per una banda de trompetes i timbals del regiment de Badajoz, un solemne ofici a l'església parroquial amb sermó a càrrec del reverend doctor Jordi Canadell; jocs japonesos, cançons, jocs olímpics.

pics, distribució de valuosos premis, un festival infantil i moltes d'altres atraccions.

L'entusiasme del veïnat és gran i hom pot assegurar que una extraordinària afluència de forasters serà present en les anunciades festes, en previsió de la qual cosa l'empresa del ferrocarril farà circular trens durant tota la nit i els establiments de bar i restaurant es trobaran ben proveïts.

El Sindicat de Camiseria i els seus annexos celebraran diumenge vinent, dia 8, la seva primera visita col·lectiva de la sèrie que té en projecte, a l'Escola Industrial, convidant-hi a tots els companys i companyes, socis i no socis.

Lloc de reunió: plaça de la Universitat, a les nou en punt del matí, al peu del monument al doctor Robert.

Hotel RESTAURANT

Coberts a preu fix i a la carta

Orquestra

Salons especials per a Bodes, Banquets i Festes

La Caixa d'Estalvis i Mont de Piedad de Barcelona fa avinent als seus imponents que tinguin dipositats títols del Deute Amortitzable 4 per 100 Emissió 1908, el darrer cupó núm. 80 del qual va vèncer el primer de juliol de 1929, que procedirà al seu canvi pels nous títols, si per tot el dia 30 d'aquest mes no donen avis en contra.

El Cercle Barceloní d'Obrers de Sant Josep (Mercaders, núm. 32, principal), recorda a tots els seus associats i persones a les quals pugui interessar, que tots els dies feiners, de vuit a nou del vespre, segueix oberta la matrícula per a poder assistir a les Classes d'Ensenyament Elemental, dibuix lineal i artístic i pintura, que a càrrec de competents professors sosté el dit Cercle.

DONA AGREDIDA

Va ésser agredida Joana Vives Solà, de quaranta anys, per un subjecte anomenat Enric Palau Alexander, de trenta sis anys, el qual, amb un ganivet va produir-li una ferida incisa al maxil·lar inferior, pròndic reservat.

L'agressor quedà detingut.

Al carrer de Galileu va ésser atropellat ahir al matí, per una motocicleta, l'infant Wilfred Navarro i Sánchez, de quatre anys, el qual va ésser auxiliat al dispensari d'Hostafrancs d'una ferida al front i contusions diverses, de pròndic reservat.

UN CASAMENT

Ahir, al matí, a l'església de Santa Anna, va contraure matrimonial enllaç el nostre company de premsa Joan Povill i Adserà amb la gentils senyoreta Maria Ubach i Galceran.

LUX HONESTA

PELICULES MORALS

Oficina: ARIBAU, 87, pral. - Telèfon 76567. - BARCELONA

Comptem amb l'exclusiva del material de les millors marques. - Demaneu condicions i programes

Actuaren de padrins, per part del nuvi, el doctor Josep Cabré i Claramunt, cap del Servei de Dermatologia de l'Hospital del Sagrat Cor, i per part de la núvia el senyor Ricard Tobella i Vallès, llicenciat en Farmàcia.

A la fel·la parella els desitgem una eterna lluna de mel.

JOIES VERITABLE OCASIO

per a comprar a bon preu aneu a la Joleria Magrià, Tallers, 41

EL SERVEI D'AUTOCARS PULLMAN A S'AGARÓ

Ha constituït un èxit falaguer el servei d'autocars Pullman establert pel senyor Encasa aquest estiu, des de Barcelona a S'Agaró.

No podia esdevenir altra cosa si es té en compte la magnificència dels vehicles emprats per efectuar aquest servei, i l'atracció del viatge que té doble encís de fer-nos admirar les bel·leses de la nostra Costa i de les no prou ponderades de la Selva.

UN FERIT GREU DE BARALLA

Ahir, al matí, dos valents s'abraonaren a ganivetades al carrer de Sant Pau, davant del d'Amàlia. Foren els protagonistes Emili Martí Robert, de trenta tres anys, solter, i Nicolau Espino Ripollés, de vint-i-vuit, solter. El primer, Emili Martí, se'n sortí amb una ampla ferida a la regió epigàstrica, de pròndic gravíssim, i el segon, Nicolau Espino, amb una ferida incisa a la mà esquerra, de pròndic lleu. El Martí, en gravíssim estat, va ésser traslladat a l'Hospital Clínic, i el segon, després d'auxiliat, va quedar detingut.

UN VIATGER FERIT PER HAVER CAIGUT EN EL VAGO RESTAURANT

Abans d'ahir, quan els viatgers de l'express de Madrid sopaven prop de l'estació de Guadalajara, a conseqüència d'una forta sotragada del vago caigueren a terra.

D'aquesta caiguda resultà ferit i amb probable fractura d'algunes costelles, Ramon Mallol, de 45 anys, veí de La Seu d'Urgell.

Un metge que viatjava en l'express auxilià el ferit, el qual va ésser novament curat al dispensari de la Companyia a l'estació de França. Després passà a una clínica particular.

UN FERROVIARI DE M. S. A. ATROPELLAT I MORT PEL TREN

Ahir, al matí, al pas a nivell del carrer d'Ali Bel, un tren de la Companyia M. S. A. va atropellar el ferroviari Joan Ramos Herrero, de seixanta anys, casat, domiciliat al carrer de Benavente, 18, baixos. Una parella de la guàrdia civil va donar compte del mortal accident al jutjat de guàrdia, que ordenà l'aixecament del cadàver del desgraciat Ramos i el seu trasllat al dipòsit judicial.

OCASIO UNICA

Unica i excepcional és aquesta ocasió que MINERVA brinda a tot Barcelona.

Tenim a la venda incomparables models, realment primorosos. Des del model popular al de més delicat bon gust.

Podreu trobar totes les satisfaccions, i molt especialment, la satisfacció buscada per tot comprador,

Preus sensacionals!

Importantíssims descomptes, que el client comprova d'una manera positiva.

Es un oferiment de MINERVA. I la nostra casa, amb la garantia de la seva MARCA i amb els formidables descomptes que fa en els seus articles, imposa a Barcelona els preus més avantatjosos.

Es un alardó de baratura, fàcil de comprovar:

Via Laletana, 30-Pelayo, 1 - Rambla d'Estudis, 4
Salmerón, 71-Colom, 2 (entrada P. Relat) Escudellers, 6

La vida religiosa

Santa d'avui. — Sant Eugeni, bisbe; Sant Onesífor i Faust, màrtirs; Sant Sacaries, profeta; Sant Eleuteri, abat, i el Beat Joan de Ribera, confessor.

Sants de demà.—Sant Augustal, b.; el Beat Mateu d'Agripent, b. i cf.; Sant Clodoald, prevere, i Santa Regina, vg i mr.

Quaranta hores. — Avui. Església de Nostra Dona de l'Ajuda (Baix de Sant Pere, 18).

Hores d'exposició. De les sis del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Demà. A la mateixa església, de dos quarts de set del matí a dos quarts de vuit del vespre.

Comunió reparadora. — Avui. Església parroquial de Santa Mònica.

Demà. Església del Bon-Succés.

Cort de Maria. — Avui. Nostra Dona de Lourdes a Santa Madrona o a Santa Maria de la Mar.

Demà. Nostra Dona de la Font de la Salut a les Minimes o al Sant Esperit.

Adoració nocturna. — Avui. Torn de Sant Joan Evangelista.

Demà. Torn de Nostra Dona dels Desemparats.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui. Torn del Sant Angel Custodi i Sant Miquel.

Demà. Torn dels Dolors de Maria.

LES CONFERENCIES DE SANT VICENTS DE PAUL

Ha estat concedit permís perquè a

la Tinència de Sant Antoni de Paula, d'aquesta ciutat, puguin establir-se les Conferencies de Sant Vicents de Paul.

L'Apostol Social farà diumenge vinent una excursió a l'ermita de Nostra Dona de la Salut, de Sant Feliu de Llobregat.

Lloc de reunió: Església del Bon-Succés, a missa de set.

Els que aneu a París NO OBLIDEU que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la République a la Madeleine

A la Place de la Bastilla.

A la Place de Saint Michel (costat Metropolità)

Al Boulevard Saint Michel

Al Boulevard Sebastopol.

I a tots els grans quioscos de París

Aquest número ha passat per la censura governativa

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interressi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3 primer, abans de les 12 del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Parharà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

FABRICA DE PRODUCTES CERAMICS

Rajoles de València

Articles de construcció

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72

Telèfon núm. 15044

Fàbrica: Gaspar Benaventi (Prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

Quan un esdeveniment qualsevol es produeix, els homes expressen les seves opinions, els seus desigs sobre el dit esdeveniment, i ja que l'esdeveniment deriva de l'activitat comuna de molts homes, vol dir que una de les opinions expressades o un dels desigs es realitza absolutament o almenys aproximativament. Quan una de les opinions expressades és realitzada, aquesta opinió s'encadena amb l'esdeveniment, igual que l'ordre que el precedeix.

Els homes arrossegueu un tron, cadascú expressa el seu parer sobre el lloc i com cal arrossegar-lo. Quan arriben al lloc sembla que tot hagi passat com si un d'ells ho hagués dit. Aquell és qui ha inanat. Heu-vos ací l'ordre i el poder en el seu aspecte primitiu.

El que ha treballat més amb les mans ha reflexionat menys el que feia i pensat en el que podia sortir de l'activitat comuna; no podia donar ordres. El que ha ordenat més, a causa de la seva activitat verbal, evidentment podia actuar menys amb les mans. En una reunió més gran d'homes que dirigeixen la seva activitat a un sol fi, encara és més fraccionada la categoria dels homes que prenen una part directa en l'activitat comuna, part que serà més petita com més gran sigui l'activitat que han desplegat en donar ordres.

L'home, quan obra sol, porta sempre en ell certes consideracions, que, segons li sembla a ell, han guiat la seva activitat passada, justí-

L'ESPORT EN BROMA

EL FUTBOL RURAL

El futbol comarcal seria de les coses divertides que hi ha, si no fos que les passions locals s'encenen i s'extinguen tant o més que a ciutat, i que aquelles dualitats i fòbies que són corrents entre els pobles que guarden un cert veïnalisme acaben d'aprofundir-se encara més de resultes d'aquestes exhibicions esportives a càrrec de vint-i-dos minyons, fills del terrò i de la mar.

Quan en una vila de 1.000 a 2.000 habitants s'anuncia un partit de futbol per al diumenge immediat, no cal dir que les converses del jovent — igual que entre les penyes esportives ciutadanes — girarolen totes a l'entorn del match que es prepara.

Se sospesa de a pa la volada dels elements que integren l'equip visitant, s'estudia si en l'equip local hi calen canvis i si hi són necessaris reforços. Tot, naturalment, igual que a ciutat. Les persones grans, pageses o pescadores hi solen ficar també collerada, i de seguida senten manifestar-se una mena de menyspreu barrejat d'odi, dels forasters, que si es pogués resolde a queixar-les fóra una dada interessantíssima per als savis que es dediquen a l'estudi de les races humanes. Perquè l'odi i el menyspreu no és pas solament per als onas minyons forasters que han de venir al poble a jugar, sinó contra tots llurs convulsions sense excepció. Si els haquesseu de creure, aquell poble hauria d'esser sembrat de sal i de sofre.

Després de el dia del partit. Quan els minyons de l'equip foraster han sortit al camp, si són del Port de la Selva, posem per cas, i el partit es descabdella a Roses, per exemple, als de Roses, que no els convéixen gaire perquè els seleccions encara no han sortit retratats pels diaris. De seguida els sembla que els estafen. — La gràcia fóra, diuen, que tots fossin seleccions. Però una mena de malícia innata els fa descobrir imaginàries jugadors de Llançà, de Figueres, de Port-Bou, de La Vall, de Perelada, de Culera... que han reforçat l'equip del Port. Això els de Roses no ho han inventat pas. Passa a tots els pobles. Tenen la mateixa malícia, per imaginar que l'equip que els visita ha anat a cercar una pila de reforços als pobles de la rodalia, passant-los, pobres!, a prous fatalsos. Quan són els de Palau, per exemple, que van a la Selva, si hi ha tres reforços en l'equip visitant, sempre hi ha algú que n'hi veu cinc o sis pel cap baix.

Després, quan van malaltades pels locals, sempre sentiu algú que us diu:

CICLISME

XI VOLTA CICLISTA A CATALUNYA (8-15 SETEMBRE)
IV GRAN PREMI CITROEN

Després de tançada a drets senzills la inscripció per a la Volta a Catalunya, encara han arribat a la Unió Esportiva de Sans demandes d'inscripció, però no ha estat possible acceptar totes les sollicituds per manca-hi requisits reglamentaris. Tot i això s'han cursat les següents a drets dobles per estar en deguda regla:

Francesc Soler, de Villarreal.
Emili Josep Vives, de Tarragona.
Bartomeu Mas, de Tarragona.
Miquel Barbosa, de Figueres.
Jordi Sebastian, de Port-Bou.
Josep Figueres, de Valls.
Antoni Antich, de Mallorca.
Josep Nicolau, de Mallorca.

—No té cap gràcia; nosaltres juguem amb l'infant. Si hi hagués el Noi del Manyà i En Pep Cusquelles, i el Manel de can Estirigó...! — Ni més ni menys que als camps de les barridies ciutadanes, és clar.

I mentrestant, a deu o quinze metres l'un de l'altre, dos fundics se les tenen i es burxen l'un a l'altre, i s'insulten dintre de certs límits, perquè, això sí, a fora la gent té els nervis més reposats, i abans dos no es peguen, com més rural és el poble, més temps hi ha que arribi a posar-hi ordre la porrela dels Mossos de l'Esquadra o la de la guàrdia civil.

Els arbitratges, no cal dir, en els pobles petits han d'esser sempre favorables als indígenes, i l'àrbitre que s'atreveix a permetre que els forasters s'emportin la victòria, i se'n surt incòmode, ja pot ben dir que ha anat a parar en pots civilitzats de debò. Però acostumen a passar coses molt divertides.

Hem vist un àrbitre, natural del poble on es jugava el partit, que davant del fet que a la mitja part els forasters ja guanyaven per 3 a 1, va deixar el xiulet i va anar a posar-se a la porta dels seus a la segona part, mentre sortia a arbitrar un minyó disposat a fer guanyar els locals. La primera providència fou senyalar una penal contra els forasters: 3 a 2. Després els forasters, en aclarir un córner es feren els mateixos al gol: 3 a 3. I en un aldarull davant de la porta enemiga, amb hais, penaltys, fouds, i tot el que vulgueu, va esperar que un o altre entrés la pilota per damunt de tota aquella pila de greix, per tocar gol: 4 a 3. Però es veu que així que va tocar el xiulet va agafar una por tan gran, que sense ni fer centrar la pilota, ni esperar els sis minuts o vuit que mancaven pels 45, va posar-se a córrer a amagar-se com si l'empaitessin, i ningú ja no l'ha vist més.

Aquests partits tenen de bo que de vegades veuen destacar per damunt la fluitat de joc general, tot i la bona voluntat, algun minyó, que va nixer jugador de debò i encara no ha estat descobert per cap caçador de Barcelona, Alghores, sovint en deu minuts gaudiu més que no pas en tot un Espanyol-Sans, posem per cas. I això us compensa el disgust que us produïx veure que a muntanya, tant com arrau de mar, l'esport encén les passions dels homes a l'entorn dels camps de joc, en lloc de servir de sedant de la lluita quotidiana i de contribuir a l'enfortiment de la raça.

AUGUST BERENGUER

FUTBOL

El partit a benefici de l'Hospital Clinic

Són fins ara contradiccioneries les notícies que se'ns dona referent a la celebració d'aquest partit per a diumenge que ve a l'Estadi.

Una nota dels organitzadors diu que en poder dels contractes que tenen dels clubs respectius, pot anunciar-se d'una manera definitiva que els jugadors que prendran part en el festival són:

Per la selecció blanca: Zamora; Quesada, Soler; Vela, Sàler i Llopis; Ventolrà, Marín, Rubio, Santos i Landa.

Per la selecció blanca: Uriach; Soligó, Alcoriza; Gàmiz, X. Mauricio; Pellicer, Samitier, Gros, X. i Sagí.

Els jugadors Soler, Vela i Llopis, del F. C. Gràcia en cas de donar bon resultat les gestions que es porten a terme, és molt probable que siguin substituïts per altres jugadors de Madrid; així com també els X, que figuren en la selecció blava és quasi segur que siguin substituïts per jugadors de veritable renom.

Es certament molt lamentable tot aquest seguit de confusions que s'han presentat al voltant de l'organització d'aquest partit, però creiem haver de demanar als clubs, als jugadors i al públic, que prestin tot llur interès a un festival que com aquest ha de merèixer les simpaties de tothom, ja que va destinat a un fi altament humanitari.

Massa avall ha arribat el nostre futbol com a negoci, perquè s'hagi de fer tant l'orni a un partit destinat a una beneficència tan alpinística com és aquesta d'intentar socórrer un Hospital.

Per això ens sembla que tots plegats haurem de posar el coll perquè demà a l'Estadi s'aplegui una gentada ben nombrosa, que ens faci reconèixer, per una vegada almenys, la utilitat d'una construcció gegantina que tots els desencerts de la famosa Comissió Esportiva de Montjuïc han contribuït a fer més desoladora.

Si diumenge se'ns oferia la visió de l'Estadi amb 60.000 espectadors que haurien volgut aportar llur obol a l'Hospital Clinic, ens hi reconciliaria una mica.

Repetim que els Clubs, els jugadors i el públic haurien d'evitar la vergonya que aquest festival es liquidés amb pèrdua.

Tots plegats fem-ho, si més no, pels pobres malalts...

ACORDS DEL FUTBOL CLUB BARCELONA

En la darrera junta es prengueren, entre altres, els següents acords: Elevar al Ministeri d'Hisenda sollicitud de permís per al sorteig benèfic de la pilota dels partits.

Indicar al club Real Sociedad Alfonso XIII, de Palma, la conveniència d'autoritzar l'entrada dels socis del nostre club que concorrin als partits que hi celebrará el nostre equip els dies 9 i 10, mil·liantant la presentació del rebut corrent.

Rebre durant la sessió els senyors Mas Casanada i el seu fill Enric, amb l'objecte d'exposar-los les condicions que per a la contractació d'aquest com a futbolista professional fixa el Consell Directiu en dia oportú, i agrair les manifestacions de tots dos senyors pel comportament que el Club ha observat envers ells en les relacions derivades de la prestació dels serveis.

AVIACIO

A AKRON (EE. UU.) ES CONSTRUÏEN DOS ZEPPELINS GEGANTS PER A 80 PASSATGERS

El doctor Karl Arnstein, vice-president de la Goodyear Zeppelin Corporation, d'Akron (Estats Units), ha anunciat el projecte de construir dos dirigibles per a passatgers a l'Amèrica que seran d'una grandària quasi doble que el "Graf Zeppelin", i destinats a portar 80 turistes cada un. D'aquí a 18 mesos ja estaran a punt d'usar-se.

Cada una d'aquestes aeronaus tindrà una capacitat de 240.740 metres cúbics, mentre que els grans dirigibles britànics "R-100" i "R-101" que s'estan acabant a Anglaterra, tenen 185.185 metres cúbics i el "Graf Zeppelin" té 137.037 metres cúbics. Els dirigibles americans seran inflats amb heli, gas ininflamable.

Moltes de les comoditats dels grans vaixells s'instal·laran en aquestes aeronaus, tals com camarots per als passatgers, menjador, saló, pont de passegers per a fumar, dutxes i gran quantitat d'aigua gelada.

Els nous Goodyear s'usaran a la costa del Pacífic i més tard en aquest servei s'estendran, potser, a l'Atlàntic. Dos dirigibles per a la marina, de semblant grandària, es construeixen a Akron.

L'ús de l'heli permetrà que vuit motors de 600 H-P cadascun es col·loquin completament a l'interior del dirigible, ja que no hi ha cap perill de foc. Solament les hèlixs es projectaran més enllà de la nau.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

ATLETISME

UNA CURSA D'ANTORXES REUS-SALOU

La secció d'Atletisme del Reus Deportiu, convidada tots els cercles federats i atletes, a la I Cursa de les antorxes que organitza per a demà, dissabte, al vespre.

El trajecte escollit (Reus-Salou), resultarà d'una espectacularitat sorprenent i l'arribada coincidirà amb les festes que celebra la colònia d'estiuejants de Salou, en commemoració de la sortida del rei Don Jaume I per a la conquesta de Mallorca.

A part de les inscripcions locals, s'espera la d'un bon lot d'atletes barcelonins, ço que farà més interessant i disputada la cursa.

El Consell d'Administració de la "Usa", amb l'amabilitat que tant el distingeix, ha posat a disposició de l'entitat organitzadora, el vestuari i les dutxes del seu establiment de banys, per a l'habillament dels atletes un cop acabada la cursa.

En números successius anirem donant altres detalls.

I CURSA D'ANTORXES ORGANITZADA PER LA SECCIO D'ATLETISME DEL REUS DEPORTIU

Article 1. La Secció d'Atletisme del Reus Deportiu organitza per al dia 7 de setembre de 1929, la I Cursa d'antorxes, en un recorregut de 10 quilòmetres, aproximadament, comprès entre Reus i Salou.

Art. 2. Podran prendre part en aquesta cursa, tots els atletes de Clubs federats i els independents provistos de la corresponent llicència estesa per la Federació Catalana d'Atletisme.

També s'establirà una classificació especial, militar, en el cas de participar-hi un mínim de dos equips pertanyents a diversos Regiments, els quals estan exempts de llicència.

Art. 3. Les inscripcions seran gratuïtes i hauran d'esser fetes per escrit (personalment els atletes independents i per mitjà dels respectius cercles els atletes de Clubs federats, fins al dia 6 de setembre, al local del "Reus Deportiu", Llovetla, 15, Bar Esports.

Art. 4. La fórmula de la cursa és per reemplaçaments; cada atleta haurà d'abandonar una antorxa, que forçosament portarà encesa. El fet de dur l'antorxa apagada, i si es comprova que s'ha fet expressament, comportarà la desqualificació de l'equip.

Art. 5. Els atletes podran portar un guant a la mà en què aguantin l'antorxa, per a protegir aquella del possible degotar o espurneig de l'antorxa.

Art. 6. La cursa és per equips de tres atletes, que únicament podran reemplaçar-se en els llocs prèviament assignats.

Art. 7. La sortida serà donada a dos quarts d'onze de la nit, al local social del "Reus Deportiu"; se seguirà el carrer Llovetla, plaça de Prim, raval al i baix de Jesús, camí de Misericòrdia, avinguda Fabregues i carretera de Salou, fins a la plaça de Catalunya d'aquest poblet marítim, on hi haurà l'arribada.

Art. 8. Els atletes s'hauran de presentar al lloc designat per a la sortida, degudament equipats, mitja hora abans de la fixada per al començament de la cursa. L'entitat organitzadora es reserva el dret d'admissió dels atletes que no es presentin a l'hora anunciada, decentment equipats, i de suspendre els drets dels qui s'insolent amb el Jurat, públic i no es comportin amb la correcció deguda.

Art. 9. Els atletes hauran de procurar no perjudicar en cap moment ni de cap manera, els seus contrincants. Serà motiu per a la desqualificació de l'equip, qualsevol falta que es comprovi en aquest sentit.

Art. 10. No estarà permès prestar ajut a cap corredor. Els cercles que disposin de cotxe per a seguir la cursa, vindran obligats a admetre un comissari designat per l'entitat organitzadora.

Art. 11. Els premis que es disputaran en aquesta cursa, així com el lloc de repartiment i forma de distribuir-los, es faran públics per mitjà de la premsa.

Art. 12. La secció d'Atletisme del Reus Deportiu, organitzadora d'aquesta primera Cursa d'antorxes, no es fa responsable dels danys i perjudicis morals i materials que puguin sofrir o ocasionar els atletes.

Art. 13. Al moment d'inscriure's en aquesta cursa, es considerarà que Clubs i atletes accepten en llur totalitat els presents Reglaments i quantes disposicions posteriors puguin introduir-s'hi.

Art. 14. Tot el no previst i qualsevol incident que pugui presentar-se, alié als presents Reglaments, serà resolt pel Jurat, del qual formarà part un representant del Comitè Provincial d'Atletisme, i s'obrirà d'acord amb l'esperit i la lletra dels Reglaments tècnics de la Federació Catalana d'Atletisme.

Art. 15. La inscripció quedarà oberta des de la publicació dels presents Reglaments.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

DE LA IV TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA

DE LA IV TRAVESSIA DEL PORT DE BARCELONA (22 de setembre)

S'han cursat les invitacions als clubs federats, als regiments i a les dotacions dels vaixells de guerra ancorats al port.

Només fa dos dies que s'ha iniciat el període d'inscripció i ja es compta amb un bon nombre de participants. Això fa suposar que aquest any es batre el rècord d'inscripció de l'any passat.

Es dona el cas entre la major part dels inscrits, especialment els independents, que prengueren part en anys anteriors, i que aquest any no tenien el propòsit de concórrer a la Traversia del Port, que en llegir a la premsa la notícia de la creació d'un nou model de medalla s'han inscrit seguidament i han començat els entrenaments, disposats a guanyar una altra vegada el premi a llur esportivitat.

El Club Natació Atlètic, organitzador d'aquesta prova, per tal de donar més facilitats als inscrits, ha confeccionat una taula d'entrenaments, segons es detalla a continuació, per a concórrer als quals és condició indispensable estar inscrit oficialment:

Dies 5, 10, 12, 17 i 19: 2000, 1.500, 2.500, 1.000 i 400 metres, respectivament, des de dos quarts de set de la tarda, al vaporador.

Dies 8 i 15: recorregut de la Traversia des de la sortida (Martell) fins al vaporador. Els nedadors seran traslladats al lloc de sortida amb embarcacions facilitades pel club organitzador, que sortiran del vaporador a les nou del matí.

CAMPIONATS D'ESPANYA DE NATACIO SE CELEBRARAN ELS DIES 14 I 15 A LA PISCINA DE MONTJUÏC

Organitzats per la Federació Espanyola de Natació, tindran lloc els vint-i-dos dies 14 i 15, a la piscina de l'Exposició de Barcelona, els Campionats d'Espanya de Natació.

Per tal que aquests campionats tinguin la més gran importància possible, i tenint l'experiència d'altres campionats, que només es presentaven els nedadors regionals, per manca de recursos monetaris, la F. E. de N. A., en reunió amb el Comitè d'Esports de l'Exposició, acordà subvencionar les Federacions de les altres regions més destacades en natació, perquè desplaçin a Barcelona un equip integrat per llurs millors nedadors.

Els nedadors subvencionats seran: dos de València, dos de Santander, quatre de Guipúscoa i quatre de Biscaia, els quals seran seleccionats per les Federacions respectives.

També en water-polo s'estan fent gestions perquè vingui aquells dies un equip integrat per una selecció de jugadors dels clubs Cercle Nàutic de Marsella i Cercle Nàutic de Niza, els quals lluitarien amb el nostre primer equip del C. N. Barcelona.

En resum, que si els elements organitzadors obtenen un bon resultat en llurs gestions, tenim dos importants festivals en perspectiva.

Aquestes són les primeres notícies que han arribat.

LLUIS SANTACANA MILLORA

El conegut nedador Lluís Santacana segueix millorant de la lesió soferta dies passats a la carretera de Martorell pilotant una moto.

El doctor Corachan, que s'ha encarregat del seu guariment, així ho assegura.

Ho celebrem moltíssim.

MATCH PARIS-BERLIN

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

S'anuncia, també per a aquest festival, una demostració de Hans Leber, el formidable saltador germànic.

El Comitè de París de la F. F. N. S. ha concertat per a diumenge vinent el match entre els equips representatius de París i de Berlín, a la piscina de Tournelles.

El match ha estat fixat en les següents proves: Relleus 3 per 100, tres estils; 4 per 200, estil lliure; 10 per 500 metres, i un match de water-polo entre els dos equips seleccionats de París i de Berlín.

BASKET-BALL

INTERESSANTS PARTITS A HOSPITALET

Diumenge que ve, a les cinc de la tarda, tindran lloc en el terreny del Centre Catòlic de l'esmentada ciutat dos part

Palau Nacional

Sala XX

Entrant a ra a la Sala XX, i començant a recórrer-la a mà dreta i arran de les parets, els objectes més valuosos són els següents: els números 2.206 i 1.010 de la vitrina primera són dos preciosos cofrets de ferro forjat, obra gòtica del segle XV ambdues; la primera és propietat del Museu Diocesà de Lleida, la segona ho és del Museu Arqueològic de Madrid.

La segona vitrina no conté objectes de primera categoria. La tercera vitrina té altres preciosos cofrets. El que porta el número 2.274 és obra del segle XVI, de fusta, amb bellíssims esmalts de la bona època renaixent de Limoges. És propietat del senyor Josep Gracils, de Barcelona. El número 1.010 és un cofret de fusta amb gofrats a imitació dels repujats d'orfebreria, obra dels acabalats de l'estil gòtic, datable dels primers anys del segle XVI. És propietat del Museu Diocesà de Lleida. Del mateix Museu és el cofret número 1.011, també de fusta gofrada, amb epigrafi, datable, probablement, del començament del segle XV. Molt notable és el cofret número 543, gòtic, del segle XV. Fou daurat, però ara sols mostra el roig del bol de la preparació. És propietat del senyor Felip Rodríguez Rojas, de Madrid. El número 790, per fi, és un altre cofret de fusta daurada, obra gòtica del segle XV, propietat del senyor J. Torbado, de Lleó.

La vitrina quarta conté vestidures litúrgiques acurades a la Sala XXV. En descriure aquesta sala les retrobarem. Ací acabem les vitrines parietals, si es pot dir així de les que no són centrals. Els objectes notables que es troben a continuació adossats a les parets, són els següents: El número 2.545 el formen dos bocins d'un guardapols de retaula, pintura catalana quatrecentista de primera categoria; són atribuïts a Gabriel Guàrdia; propietat del senyor Bosch i Cateineu. Representen els profetes Sacaries i Jonàs. El número 1.416 és un bon retaula quatrecentista; el catàleg, sempre equivocant, en parla com d'un tinter de Tàvera. El número 1.572 és un retaula amb l'escena de la Resurrecció, obra del segle XV, probablement castellana, però molt influïda per l'art germànic. El número 1.500 és una bona pintura d'escola catalana o aragonesa del segle XIV, fragment d'un retaula, la part inferior del qual està reemplaçada per una medietat pintada del segle XVI. És propietat del senyor Lluís Masiera, de Barcelona.

Més important és, encara, la taula número 17, que representa la Verge amb l'infant voltada d'àngels, obra probablement valenciana del començament del segle XV, propietat de la Seu de València. Els números 1.528 i 1.529 són vuit retaulons d'un retaula de Sant Feliu, amb escenes del martiri del Sant, obra aragonesa de la fi del segle XIV o del començament del XV, quelcom bàrbar, però colpidor. És propietat de la parròquia de Torralba de Ribota (província de Saragossa).

El doble número 1.222 el formen dos curiosíssims blasoners de gran tamany en forma de lleons tenants, obra de talla policroma, datable del segle XV; procedeixen del Palau Bisbal d'Astorga (província de Lleó).

El número 1.705 és el retaula de la capella de Sant Marc, de la Seu de Sigüenza; però no és dedicat a aquest Sant, sinó a una santa que la nostra ignorància hagiogràfica no ens permet d'identificar. Ambdós sants són adorats pel donador. És un retaula que sembla de pintura aragonesa o castellana, un xic bàrbar i bastant provinciana, però imponent per l'empenta que representa dintre la pintura quatrecentista d'Aragó o de Castella. Co que més avall a aquest retaula és la rica decoració de talla calada i daurada en els dos costats que s'oplugen els reiaules.

El número 1.750, segons el catàleg, és el de les portes del retaula major de la Seu de Tortosa. Són, de

bona escultura gòtica provincial, optimista i realista, dintre el cànon més rabassut. Entre ambdues hi ha una detestable pintura, del pitjor que hagi produït el nostre art primitiu. Tot plegat deu ésser obra del començament del segle XV.

Tornem a trobar vitrines amb brodats al centre de la sala. La primera que ara ens ve a la vista conté casalles i capes litúrgiques amb bons brodats més o menys arruinats. El número 1.551 és una capa cèlebre a Pelència amb el nom de "capa de Villarsira", que deu ésser el lloc de procedència, en la mateixa província. És una obra on el brodat abunda. Bon brodat de rica policromia de sedes i or, amb fil d'or que cobreix travessaments la composició polícroma i li dona un aspecte foguetat com en la policromia dels dauradors imaginers del segle XVIII. El número 354 és una casulla de riquíssim brocat amb brodats del segle XV que semblen obra dels tallers del Rin. Pertany al Museu Diocesà de Calahorra. El número 1.143 és una cèlebre capa compostelana anomenada "de Santa Isabel". És de vellut carmel amb brodats que semblen anglesos, potser més antics que la capa pròpia, la qual data del segle XVI.

La segona vitrina central conté un brodat extraordinari: la capa principal del tern numerat 684. Obra del segle XVI, prodigiosament brodada de sedes policromes tènues i fines sobre el fil d'or de tripa. Les figures són mestriolament modelades així, sobre l'or gruixut amb un virtuosisme de traspasos que es confon amb la pintura més delicada. El brocat de les capes secundàries és de vellut rebaixat i adamsat; el brocat és d'or de dos tons i de passades diferents. Deu ésser el vellut brocat de mena més sumptuosa que mai s'hagi fabricat. El "Catàleg Monumental de Espanya" suposa que aquests brodats de la capa central siguin obra dels brodadors que el monestir de Guadalupe tenia adjunts. Pertany el tern sudut a la Seu de Plasència.

Dels tres tapissos que decoren les parets d'aquesta sala despenen el número 1.003, que és propietat de la Seu de Lleida, fragment d'una magnífica composició flamenca quatrecentista, i sobretot el número 1.622, que és el cèlebre tapis de Jellí, propietat de la Seu de Saragossa, un dels més bells d'aquella incomparable col·lecció saragossana. Deu ésser obra dels tallers d'Arrás, de vers mig segle XV.

JOAN SACS

El III Congrés Nacional de Sastreria

LA SEGONA SESSIO

Ahí, a les nou del matí, se celebrà reunió de comissions.

Després, a les onze, al Palau de Projeccions, es reuní el Congrés en segona sessió de discussió de temes. Presidia el senyor Pardo, de València.

Foren presentats, primerament, els temes oficials que presenta la Societat de Mestres Sastres de València.

Aquesta ponència es dividí en els temes: aprenentatge defectuós; tallers per a aprendents; escoles d'aprenentatge; propaganda en les escoles; opuscles de propaganda; contractes de treball; concursos de treball; la professió de sastre a l'Escola d'Arts i Oficis.

Un cop llegit el document presentat, foren aprovades les següents conclusions:

Primera. — Sol·licitar de l'Estat el següent:

A) Incloure en la relació de professions que ensenyen a les Escoles d'Arts i Oficis, la de sastre.

B) Edició d'una cartilla o llibre de lectura explicant els avantatges que sobre tota altra professió té la de sastre, perquè serveixi de text a les escoles nacionals.

C) Concessió d'una subvenció anual per ajudar a les despeses que han d'ocasionar les Escoles d'aprenent, creades per les Societats de Mestres Sastres de Madrid, Barcelona, València i Saragossa.

Segona. — Editar per compte dels sastres espanyols un fascicle petit, en el qual hi hagi gravats descriptius del que és la nostra professió i dels avantatges que té en tots els ordres, comparant-la amb altres diverses.

Aquests fascicles seran repartits profundament per tots els centres d'ensenyament d'Espanya.

Tercera. — Creació a Madrid, Barcelona, València i Saragossa, d'Escoles d'aprenent, les quals funcionaran sota la direcció de les Societats de Mestres Sastres que hi ha a les esmentades capitals.

Quarta. — Que per les esmentades col·lectivitats es gestioni la creació de tallers per a aprendents de sastre als hospicis i orfenats, que es modifiqui l'estructura dels que existeixen actualment, i que siguin dirigits per persones que elles mateixes nomenin.

El funcionament d'aquests tallers subsistirà mentre als locals socials de les esmentades localitats n'hagin estat organitzats altres de semblants.

Cinquena. — Que per aconseguir el millorament del nostre art, se celebri contractes entre obrers i patrons, per tal que no quedi mal suspès el treball d'aquells.

Sisena. — Que anualment se celebri Concursos de treballs, i que es concedeixin premis en metàl·lic i honorífics als que per llurs mèrits ho mereixin.

A continuació fou discutit el tema "Previsió", presentat per la dita entitat, i foren aprovades les següents conclusions:

Primera. — Sol·licitar del Poder Públic que la tributació que la llei prescriu que ha de consignar-se a la Caixa de Previsió per al retir obrer es modifiqui en el sentit següent:

"Serà obligació d'inscriure tots els obrers i patrons en aquest registre, per ésser una professió que tenen ambdues parts, tant de patró com d'obrer, amb els seus ascens i descens."

Segona. — Admesa aquesta sol·licitud, gestionar que la quantitat recaptada i dipositada a la Caixa de Previsió quedi a la disposició d'una Junta administradora, en la qual prengui part un funcionari de l'esmentada Caixa, amb el fi de poder fiscalitzar les operacions i assegurar-se de la raó que ens assisteix per demanar la reforma que creiem de justícia.

Tercera. — Que l'edat per a poder percebre socorsos s'ajusti a les necessitats del cas, i que es concedeixin pensions per invalidesa i socorsos per malaltia.

Quarta. — Que essent aprovada aquesta aspiració nostra, es destini part d'aquests dos milions de pessetes per a la creació de l'orfenat dels sastres.

Acte seguit foren posades a discussió les ponències dels senyors Moreno i Puigvert, que havien quedat pendents del primer torn, després d'una viva discussió la primera.

Les conclusions relatives a la ponència descabellada pel senyor Claudi Puigvert són les següents:

Primera. — El II Congrés Nacional de Sastreria, ratificat l'acordat en la reunió celebrada a Saragossa el primer de setembre de 1908, reconeix i accepta com a mitjà adequat d'organitzar la sastreria espanyola la federació d'aquesta en nuclis provincials i regionals per a arribar en el terme més breu possible a la creació d'una Confederació nacional.

Segona. — El II Congrés Nacional de Sastreria considera com a prèvia i anterior a tota reglamentació oficial de la sastreria la creació d'una força professional que evidenciï co que positivament representa i pesa en la indústria i treball nacional.

Tercera. — L'Assemblea acordà constituir una comissió, formada per dos delegats de cada una de les confederacions regionals constituïdes, designats per cada una d'elles en reunió general de delegats. Tindran dret a igual representació totes les nacions que conreen la indústria cotonera, ha rebut fins a la data més de cinc-cents adhesions.

L'estudi del cotó egipci serà objecte de les sessions del dit Congrés figura un titulat "El conreu del cotó a Espanya i a les colònies britàniques, franceses, italianes i portugueses".

L'estudi del cotó agipci serà objecte d'una sessió especial.

En aquestes sessions es tractarà dels nous usos del cotó, i per tant, del consum cada vegada més gran de què és objecte aquest article.

També es tractarà dels diversos sistemes de telers automàtics que més èxit han obtingut en els principals centres industrials del món, i de les modificacions introduïdes en el sistema d'estirar per l'inventor Casablanca, senyalant els diferents graus d'humitat i altres particularitats interessants per a la indústria cotonera.

El Comitè organitzador té ja enllestits tots els detalls per a la celebració d'aquest notable Congrés. En el programa d'actes organitzats a honor dels congressistes figuren diverses festes que han de tenir lloc en el recinte de l'Exposició, entre les quals mereix senyalar-se especialment una de caràcter popular, en la qual seran presents els costums i balls de les diferents regions espanyoles.

La Missa Pontifical a l'Estadi

Un dels problemes més difícils de resoldre entre els que es plantejaren davant la celebració de la Missa pontifical del dia 29, fou el de la part musical. El tractar-se d'un recinte obert i de la magnitud de l'Estadi agreujava el problema. Per això la Junta organitzadora del Congrés i el Comitè nomenat per l'Organisme Diocesà d'Exercici Parroquials prengueren les mesures conduents a l'èxit d'aquest aspecte del Pontifical. Fou la primera d'elles, com oportunitat suprema a la Comunitat dels Benedictins de Montserrat, especialitzada en qüestions de música sagrada. A més es convocà tots els mestres de capella perquè discutís en la forma com havia d'organitzar-se el cant de la Missa Fons Bonitat. Entre altres detalls, es decidí invitar els orfeons de la ciutat i de les comarques limítrofes perquè corporativament assistís a l'Estadi el dia 29. Amb aquesta finalitat se'ls ha tramès una atenta carta, signada pel mestre Lluís Millet, director de l'Orfeó Català, mossèn Baldello i mossèn Masvidal. Aquesta decisió de la Junta ha causat admirable efecte entre les nostres entitats musicals, i pot assegurar-se que en la data esmentada es reüniran a l'Estadi els grups més nombrosos de cantors que mai hagin assistit a Barcelona en una solemnitat de tal naturalesa.

Donada la gran afluència de públic que és de preveure a l'Estadi, la Junta ha fet públic que es reservaran llocs preferents perquè els inscrits com a socis del Congrés puguin presenciar l'acte amb tota comoditat. Només es donarà al públic el romanent d'entrades una vegada s'hagin servit els congressistes, sense que accepti la Junta cap compromís pel que fa a aquesta particularitat.

El II Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya

CARLES GIDE A BARCELONA

En representació de la Federació de Cooperatives de Consum de França, i per tal d'assistir al III Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya, demà a la tarda arribarà a la nostra ciutat l'il·lustre economista francès i professor al "Collège de France", M. Carles Gide.

Unes quantes obres famoses en el camp de l'economia són la base del renom i de la fama mundial de Carles Gide.

El II és un dels primers economistes que a darreries del segle passat enarboraren la nova teoria econòmica de la utilitat final, portant així un canvi radical en la concepció dels problemes econòmics i socials. És autor de curs d'Economia Política, els quals serveixen de text en totes les escoles i Universitats de tot arreu; la famosa "Història de les Doctrines" econòmiques, dels Fisiòcrates ençà, obra aquesta en col·laboració amb el que fou director del Banc de França, Carles Rist; "Les societats Cooperatives de Consum", etc.

Molt aviat, considerant el moviment cooperatiu i sobretot el de consum, com una nova forma econòmica que portarà en si la realització de les teories per ell tan ardentment defensades, es lliurà al seu estudi i a la seva propaganda.

La tasca formidable que Carles Gide ha realitzat dintre d'aquest camp, ha estat una de les causes del meravellós espectacle de desenvolupament econòmic i social que presenta avui la cooperació mundial.

Les seves doctrines i els seus volums han estat traduïts a tots els idiomes cultes del món i han assolit una gran difusió entre totes les classes socials. Molt ha ajudat a això l'estil amèssim de Carles Gide.

L'any 1927, amb motiu de 80 aniversari del seu naixement, representants corporatius de bon nombre de nacions s'aplegaren a Nimes, la vila natal del mestre, on li reteren l'homenatge i l'agraïment de la cooperació universal.

Arribarà també dos representants del Govern de Mèxic, els quals vénen a Espanya per tal d'estudiar i entaular relacions amb el moviment cooperatiu espanyol.

Demà, a les 9.30, al saló de conferències del Palau d'Agricultura, de l'Exposició Internacional de Barcelona, tindrà lloc la solemne sessió d'obertura del III Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya. Aquesta sessió estarà destinada a la lectura del discurs presidencial per En Joan Ventosa Roig, president de la Federació Nacional, i dels discursos dels delegats estrangers assistents a aquest.

En el seu discurs Carles Gide farà una bella al·lusió a les relacions germàniques entre els pobles de la llengua d'Oc.

A la tarda, a les 3.30, se celebrarà la segona sessió.

Els congressistes efectuaran a la nit una visita a l'Exposició Internacional de Barcelona.

Servei especial de trens de nit a les línies de M. S. A.

Com de costum, la nit del dissabte al diumenge vinent, sortirà un tren cap a Arenys a tres quarts de dues; i per la nit del diumenge al diàluns, sortirà tren cap a Arenys i Granollers amb sortides de l'estació de

més encertadament adopti, i tindrà per objecte:

a) Propulsió la creació de federacions provincials i regionals.

b) Mantenir-se en constant relació i contacte amb les confederacions regionals existents constituïdes.

c) L'estudi i orientació de conformitat a l'esperit d'aquestes conclusions de tots els assumptes que li siguin sotmesos i peticions que se li dirigixin per part de les federacions, per conducte de llurs delegats, o les que elevin a la seva consideració les societats constituïdes no confederades.

d) Una manera principal quan tendeixi a la Federació de la sastreria espanyola.

Cinquena. — La Comissió podrà convocar reunions locals o generals de delegats d'entitats per a prendre acord sobre aquelles qüestions concretes que en el seu concepte ho requereixin.

Sisena. — La Comissió es reunirà en ple obligatòriament dintre d'un termini màxim de sis mesos per a apreciar els resultats obtinguts durant aquest amb la seva actuació. L'objecte de la reunió serà examinar si creu arribat el moment de procedir a l'organització de la Confederació nacional de la sastreria espanyola a base de les federacions provincials i regionals ja constituïdes, i en cas afirmatiu convocarà una assemblea general de sastres, en la qual sotmetrà un projecte de reglament i estatuts.

En aquesta sessió, el culte literat figuerenc J. Puig i Pujades donà una conferència sobre "L'estètica", la qual fou escoltada amb gran atenció i, al final, molt aplaudida.

Durant la sessió del Congrés fou repartit un opuscle presentat per "La Confiança", de Manresa.

A LA TARDA

A causa del temps hagut de variar-se el programa. No es pogué fer l'anunciada visita a l'Ajuntament i a la Diputació i a la Catedral.

A LA NIT

A causa de la inseguretat del temps i a la circumstància d'haver-se de llevar aviat, avui, els congressistes, el concert que s'havia de celebrar tindrà lloc avui, al Teatre Grec, a càrrec de l'Orfeó Goya. A l'acte hi prendrà part Enric Borràs, el qual recitarà "La huelga de los herreros".

AVUI

Per a avui està anunciada l'excursió dels congressistes a Montserrat.

La Diada de Reus

Se'n diu que la majoria d'escriptors i compositors de Reus i la seva comarca han pres part en el certamen literari-musical que se celebra a Barcelona amb motiu del "Dia de Reus i la seva comarca", festa anunciada per al segon diumenge d'octubre al Poble Espanyol de l'Exposició.

D'aquí a pocs dies es publicaran les bases d'aquest certamen, en el qual el poeta premiat amb la Flor natural haurà d'elegir la reina de la festa amb la seva cor d'amor.

Segurament la Banda Municipal de Reus i l'Orfeó Reusenc interpretaran algunes de les composicions premiades, segons fall del jurat.

També ens diuen que l'entitat "Reus Automòbil Club" està organitzant una caravana automobilística per assistir a la festa, a base de què tots els cotxes ostentïn l'escut de Reus, amb la seva rosa heràldica.

Es calcula que la caravana constarà d'uns 250 cotxes.

El I Congrés Internacional Cotoner

La Federació Internacional Cotonera, que, per tal de commemorar el 25 aniversari de la seva fundació, ha organitzat el XIV Congrés Internacional Cotoner que ha de celebrar-se el 28 al 22 d'aquest mes a la nostra ciutat, s'ha proposat que els actes projectats amb aquest motiu revesteixin força esplendidesa.

La dita Associació, la brillant història de la qual és coneguda de tots els que s'interessen pel cotó, i on són representades totes les nacions que conreen la indústria cotonera, ha rebut fins a la data més de cinc-cents adhesions.

L'estudi del cotó egipci serà objecte de les sessions del dit Congrés figura un titulat "El conreu del cotó a Espanya i a les colònies britàniques, franceses, italianes i portugueses".

L'estudi del cotó agipci serà objecte d'una sessió especial.

En aquestes sessions es tractarà dels nous usos del cotó, i per tant, del consum cada vegada més gran de què és objecte aquest article.

També es tractarà dels diversos sistemes de telers automàtics que més èxit han obtingut en els principals centres industrials del món, i de les modificacions introduïdes en el sistema d'estirar per l'inventor Casablanca, senyalant els diferents graus d'humitat i altres particularitats interessants per a la indústria cotonera.

El Comitè organitzador té ja enllestits tots els detalls per a la celebració d'aquest notable Congrés. En el programa d'actes organitzats a honor dels congressistes figuren diverses festes que han de tenir lloc en el recinte de l'Exposició, entre les quals mereix senyalar-se especialment una de caràcter popular, en la qual seran presents els costums i balls de les diferents regions espanyoles.

La Missa Pontifical a l'Estadi

Un dels problemes més difícils de resoldre entre els que es plantejaren davant la celebració de la Missa pontifical del dia 29, fou el de la part musical. El tractar-se d'un recinte obert i de la magnitud de l'Estadi agreujava el problema. Per això la Junta organitzadora del Congrés i el Comitè nomenat per l'Organisme Diocesà d'Exercici Parroquials prengueren les mesures conduents a l'èxit d'aquest aspecte del Pontifical. Fou la primera d'elles, com oportunitat suprema a la Comunitat dels Benedictins de Montserrat, especialitzada en qüestions de música sagrada. A més es convocà tots els mestres de capella perquè discutís en la forma com havia d'organitzar-se el cant de la Missa Fons Bonitat. Entre altres detalls, es decidí invitar els orfeons de la ciutat i de les comarques limítrofes perquè corporativament assistís a l'Estadi el dia 29. Amb aquesta finalitat se'ls ha tramès una atenta carta, signada pel mestre Lluís Millet, director de l'Orfeó Català, mossèn Baldello i mossèn Masvidal. Aquesta decisió de la Junta ha causat admirable efecte entre les nostres entitats musicals, i pot assegurar-se que en la data esmentada es reüniran a l'Estadi els grups més nombrosos de cantors que mai hagin assistit a Barcelona en una solemnitat de tal naturalesa.

Donada la gran afluència de públic que és de preveure a l'Estadi, la Junta ha fet públic que es reservaran llocs preferents perquè els inscrits com a socis del Congrés puguin presenciar l'acte amb tota comoditat. Només es donarà al públic el romanent d'entrades una vegada s'hagin servit els congressistes, sense que accepti la Junta cap compromís pel que fa a aquesta particularitat.

El II Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya

CARLES GIDE A BARCELONA

En representació de la Federació de Cooperatives de Consum de França, i per tal d'assistir al III Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya, demà a la tarda arribarà a la nostra ciutat l'il·lustre economista francès i professor al "Collège de France", M. Carles Gide.

Unes quantes obres famoses en el camp de l'economia són la base del renom i de la fama mundial de Carles Gide.

El II és un dels primers economistes que a darreries del segle passat enarboraren la nova teoria econòmica de la utilitat final, portant així un canvi radical en la concepció dels problemes econòmics i socials. És autor de curs d'Economia Política, els quals serveixen de text en totes les escoles i Universitats de tot arreu; la famosa "Història de les Doctrines" econòmiques, dels Fisiòcrates ençà, obra aquesta en col·laboració amb el que fou director del Banc de França, Carles Rist; "Les societats Cooperatives de Consum", etc.

Molt aviat, considerant el moviment cooperatiu i sobretot el de consum, com una nova forma econòmica que portarà en si la realització de les teories per ell tan ardentment defensades, es lliurà al seu estudi i a la seva propaganda.

La tasca formidable que Carles Gide ha realitzat dintre d'aquest camp, ha estat una de les causes del meravellós espectacle de desenvolupament econòmic i social que presenta avui la cooperació mundial.

Les seves doctrines i els seus volums han estat traduïts a tots els idiomes cultes del món i han assolit una gran difusió entre totes les classes socials. Molt ha ajudat a això l'estil amèssim de Carles Gide.

L'any 1927, amb motiu de 80 aniversari del seu naixement, representants corporatius de bon nombre de nacions s'aplegaren a Nimes, la vila natal del mestre, on li reteren l'homenatge i l'agraïment de la cooperació universal.

Arribarà també dos representants del Govern de Mèxic, els quals vénen a Espanya per tal d'estudiar i entaular relacions amb el moviment cooperatiu espanyol.

Demà, a les 9.30, al saló de conferències del Palau d'Agricultura, de l'Exposició Internacional de Barcelona, tindrà lloc la solemne sessió d'obertura del III Congrés Nacional de Cooperatives d'Espanya. Aquesta sessió estarà destinada a la lectura del discurs presidencial per En Joan Ventosa Roig, president de la Federació Nacional, i dels discursos dels delegats estrangers assistents a aquest.

En el seu discurs Carles Gide farà una bella al·lusió a les relacions germàniques entre els pobles de la llengua d'Oc.

A la tarda, a les 3.30, se celebrarà la segona sessió.

Els congressistes efectuaran a la nit una visita a l'Exposició Internacional de Barcelona.

Servei especial de trens de nit a les línies de M. S. A.

Com de costum, la nit del dissabte al diumenge vinent, sortirà un tren cap a Arenys a tres quarts de dues; i per la nit del diumenge al diàluns, sortirà tren cap a Arenys i Granollers amb sortides de l'estació de

EL II CONGRES NACIONAL DE SASTRERIA

Inauguració de l'Exposició de treball de confecció professional al saló d'Arts Aplicades

França a tres quarts de dues del matí, i cap a Vilanova i Vil·lafranca, sortiran a un quart i dos quarts de dues, respectivament, del baixador del Passeig de Gràcia.

Concurs de bandes civils i militars i orquestres de Festa Major

Avui, divendres, a dos quarts de deu de la nit, tindrà lloc, a la Plaça Major del Poble Espanyol, el concurs d'Orquestres de Festa Major, en el qual s'han inscrit les orquestres següents:

Orquestra "Fatxendes", de Sabadell, presentant com obres de lliure elecció: 1. "Hamlet", de Thomas; 2. "La Dolores", de Breton.

Orquestra "Monner", d'Olesa de Montserrat: 1. "Suite Turque", de Gaurin; 2. "La del Soto del Parra", de Vert.

Orquestra "Nols d'Olesa" (Sales), d'Olesa de Montserrat: 1. "Las Golondrinas", d'Usandisaga; 2. "Lohengrin", de Wagner.

Orquestra "Planas", de Martorell: 1. "Suite Egyptienne", de Luigini-Vinyals; 2. "El Caserio", de Guridi-Vinyals.

Orquestra "Unión Artística", de Granollers: 1. "Mignon", fantasia, de Thomas; 2. "La Verbena de la Paloma", de Breton.

L'obra imposada per a totes les Orquestres és

EL TEMPS

València, a les fosques i sense tràfic

València, 6. — El temporal ha deixat la ciutat a les fosques i ha interromput tots els serveis de trànsit.

Les inundacions d'Alacant

Alacant, 5. — El temporal ha inundat molts carrers. En alguns llocs hi ha més de mig metre d'aigua. En d'altres l'aigua arriba als botons dels automòbils. Els bombers han hagut de prestar nombrosos serveis. Al passeig dels Màrtirs l'aigua ha entrat als salons del Casino.

Pànic en una fàbrica

València, 5. — Es reben notícies del poble de Valles donant compte que en una fàbrica de conserves en la qual es trobaven treballant prop de cinc-centes dones, caigueren diversos llamps que ocasionaren la interrupció de la il·luminació elèctrica.

El pànic que es produí fou molt gros i en cercar la sortida les esmentades treballadores es llançaren unes sobre les altres, atropellant-se, per la qual cosa en resultaren unes quantes de ferides.

Un automòbil i un carro arrossegats per l'aigua

València, 5. — Un automòbil, ocupat per tres persones, que marxava per la carretera de Beniparral va trobar-se sobtat pel desbordament següent.

El cotxe va ésser arrossegat un bon tros pel corrent fins a arribar a una riba, on els viatgers pogueren deixar el vehicle, després d'haver passat força perill.

Un carreter que passava pel lloc de l'accident volgué auxiliar els automobilitistes i també el carro que menava fou arrossegat pel corrent d'aigua i els cavalls s'ofegaren.

L'automòbil fou abandonat, tot fet malbé.

Els danys als oliverars de La Carolina

La Carolina, 5. — Davant els grans danys causats per les tempestes a les oliveres de tot el terme municipal, l'alcaldia i el president de la Cambra Agrícola s'han adreçat al governador civil de la província i al president de l'Associació Nacional d'Olivicultors per tal que gestionin del Govern un auxilli pels perjudicats per la tempesta.

DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 5. — La "Gaceta" d'avui publica, entre altres, les següents disposicions:

Suprimint el cènon temporal establert pel Decret de 28 d'agost de 1928, de 50 pessetes per bitllet i 25 per cada mig bitllet d'emigrant, a càrrec de les Compagnies de Navegació estrangeres, els valors de les quals facin escala als ports portuguesos.

En substitució, s'estableix, amb caràcter permanent, un cènon de 25 pessetes per cada emigrant que embarqui als ports autoritzats, tant a la Península com a les províncies insulars, el qual cènon hauran de satisfer totes les Compagnies nacionals o estrangeres que es dediquin a l'emigració.

La quantitat que per tal concepte es recapti serà exclusivament dedicada a fins culturals i benèfics, a profit dels emigrants espanyols, amb preferència, a la formació professional.

Creant Patronats d'emigrants espanyols als països d'Amèrica, França, Portugal, Algèria i zones franceses d'espanyola del Marroc, en totes aquelles localitats d'importància en les quals la colònia espanyola ho requereixi, per a la protecció social i econòmica dels emigrants.

Dintant regles especials per a la constitució, en el successió, del secretariat a les Cambres Oficials de la Propietat Urbana.

Suprimint, des de 1930 inclusiu, la subvenció a favor de l'Exposició Ibero-Americana de Sevilla, establerta per la llei de 27 de desembre de 1910. L'esmentada subvenció era de 13 milions, la qual quantitat havia de consignar-se, segons l'esmentada llei, als respectius pressupostos per desenes parts.

Disposant que els aspirants a ingressar a les Escoles d'Enginyers Industrials als quals els manqui aprovar una sola assignatura del grup preparatori, puguin efectuar nova matrícula i examinar-se en la convocatòria de setembre.

Ascendint a 13.000 pessetes anuals el càrrec de l'Escola d'Enginyers Industrials de Barcelona, senyor Antonio Ferran Derris.

Nomenant professora de Pedagogia, la seva història i rudiments de Dret i Legislació escolar, de l'Escola Normal de Maestros de Tarragona, la senyora Montserrat Vallès.

Disposant que el senyor Manuel López González cessi en el càrrec de director de l'Escola Industrial de Cadix.

També cessa en el seu càrrec el secretari de l'esmentada escola, senyor Eusebio Rodríguez Fernández.

Es disposa també que fins que es tinguin nomenada la Comissió organitzadora per al funcionament de l'esmentada escola, exercixin les funcions directives i de secretariat, respectivament, el professor Jesús del Castillo i el professor auxiliar senyor Ignasi Morelló.

L'ACTUALITAT POLITICA

Manifestacions del cap del Govern

Madrid, 5. — El president del Consell, parlant amb un periodista, ha dit:

"Ara anem a treballar. En el vinent Consell canviarem impressions."

El periodista tractà d'abordar l'aspecte polític, però el President el va deturar, dient que no tenia res més que atendre al que ja havia estat publicat.

"No he modificat pas el meu criteri — ha dit —. L'Assemblea es reunirà el novembre; tal vegada un xic abans, o sigui als darrers dies d'octubre, i llavors tal vegada les sessions seran més seguides."

Preguntat el President sobre si havia llegit les declaracions del senyor Sánchez de Toca, ha contestat que no les coneixia, car no havia llegit la premsa aquests darrers dies.

El President ha preguntat després al periodista què és el que deien els polítics, i el periodista li ha respost que, per ara, sembla que la posició dels ex-presidents és de mantenir-se a l'expectativa.

"Tal vegada esperen — ha afegit el periodista — l'entrevista que ha de celebrar amb vos el comte de Romanones, a Sant Sebastià, a la qual es dona molta importància."

El President va contestar:

"No veig pas per què. Podeu negar-ho. És clar que parlarem d'aquestes qüestions, però res més."

El periodista insistí en què els polítics desitgen i confien que serà modificat el règim de censura, si és que han d'anar a l'Assemblea, i el President li contestà:

"Això no hi ha motiu per variar-ho, i no es variarà pas."

El periodista li preguntà si tenia notícies de què el senyor Sánchez Guerra estigués malalt a bord del canoner "Dato", a València, i que l'ex-president era tractat amb tota mena de consideracions.

El President contestà:

"Jo no tinc cap notícia de la seva malaltia. Totes les noves que m'he rebut són satisfactòries. Comprèn que s'interessin per ell la família i els amics, és molt just; però aquesta és una qüestió que està a resultes del que s'ultimi, car encara segueix la seva tramitació."

El President contestà:

"Jo no tinc cap notícia de la seva malaltia. Totes les noves que m'he rebut són satisfactòries. Comprèn que s'interessin per ell la família i els amics, és molt just; però aquesta és una qüestió que està a resultes del que s'ultimi, car encara segueix la seva tramitació."

El fet ha entrat en un període de misteri que ha fet créixer l'interès popular.

Sanlúcar de Barrameda, 5. — Han arribat en automòbil un capità metge i dos practicants. Han analitzat les vísceres del mariner Carbó. El "polígon" del yacht "Mary" ha estat empressonat i incommunitat.

El vice-cònsol americà ha tornat a Sevilla.

La Justícia cega...

Madrid. — L'alcaldia interel de Madrid, senyor Lluís Parrella, ha signat aquest matí la credencial nomenant guarda de Parcs i Jardins de l'Ajuntament a Lleó Sánchez, una de les víctimes de l'error judicial d'Osa de la Vega, el qual romangué molts anys a la presó, acusat de l'assassinat del pastor Josep Grimaldos.

Lleó Sánchez vivia a Cuenca en situació apurada.

Els graciosos del carrer

Madrid, 5. — Per adreçar frases grogüeres i molestoses a una senyoreta, ha passat a la presó Jacint Martínez Portillo, de 25 anys, fuster.

Els traficants de cocaïna

València, 5. — Dos policies varen veure pel carrer un individu que va semblar-los sospitosos. El varen seguir, i pogueren observar que al cap d'una estona deixava caure un paperet. L'individu fou detingut. Es diu Ferran Esquero, i resulta que en aquell paperet que havia deixat caure hi havia cocaïna. Degudament escorcollat, se li va trobar una bosseta en un puny de la camisa. En aquesta bosseta hi duia tres paperets més plens de cocaïna.

Els accidents del treball

Múrcia, 5. — Dintant d'Españardo que va esclatar la caldera d'una fàbrica de conserves. Destruï gran part de l'edifici.

Va resultar mort, a conseqüència de l'explosió, Francesc Espinosa, de vint-i-dos anys.

Ambs ferides greus han resultat Francesc Aragón, vigilant de la fàbrica, i la nena de dotze anys Dolores Pajel.

CONSELL DE MINISTRES

A l'entrada

Madrid, 5. — A tres quarts de set els ministres es reuniren en Consell.

Cap d'ells ha fet manifestacions als periodistes, ni tampoc el president, quan aquest arribà acompanyat dels ministres de Finances i Justícia i Culte.

Manifestacions del cap del Govern

Madrid, 5. — El Consell de ministres no ha acabat fins a les deu de la vetlla.

No ha assistit a la reunió el ministre de la Governació per trobar-se en una forja de Madrid.

El President, a la sortida, ha fet les següents manifestacions:

— Demà ens tornarem a reunir a dos quarts de set de la tarda per tal de continuar la tasca. Pel que es veu, ara ens volem cobrar l'estúcie; i hi ha algunes coses pendents que no hem acabat de resoldre en el Consell d'avui.

Quasi tot el temps l'han emprat els ministres d'Economia i el Treball.

Suposo que el Rei em donarà hora demà per tal de despatxar.

Hem estudiat un projecte de protecció d'indústria cinematogràfica. El projecte comprèn solament les línies generals, i es crea una junta que tindrà cura de desenvolupar-lo.

Jo he portat al Consell l'aplicació del "modus vivendi" amb Irlanda i algunes altres petites coses més.

El ministre de Finances ens ha donat compte de tres expedients, i de Justícia i Culte hem despatxat vuit expedients de llibertat condicional, que no hem volgut deixar per a un altre dia.

El ministre de l'Exèrcit ha portat un decret per a l'assistència d'Espanya a un concurs hípica a Portugal.

Referència oficial

El ministre d'Economia ha facilitat la següent referència del tractat en la reunió:

De la Presidència. — S'ha aprovat la creació de places de metges per a dos equips sanitaris a Guinea.

Reorganització del Cos d'interprets d'arab i hebreu.

Correspondència al tracte interel de nació més afavorida a Irlanda.

Ratificació del protocol d'arbitratge de Ginebra.

Proposta d'un baix relleu commemoratiu de la pau entre Bolívia i Perú, en el qual es demostrí l'especial satisfacció d'Espanya.

De Finances. — S'aprovaren tres expedients.

D'Economia. — Exposició d'uns quants Reials decrets, un projecte i expedients.

De Treball. — Real Decret organitzant la Comissió d'assegurances del camp.

Un altre, reorganitzant l'Institut de recerca educació professional.

Un altre Real decret autoritzant fixar normes per a l'establiment de les tarifes mínimes de les Compagnies asseguradores.

Real decret refonent els textos i dictant regles pel funcionament del Servei de Cultura Social del ministeri del Treball.

Proposta de medalla d'or del Treball al reverend P. Josep Pérez del Pulgar.

Proposta de creació d'una insígnia per als membres de les organitzacions corporatives.

Amb motiu d'una distinció al senyor Aunós

Des de la Presidència, el cap del Govern i els ministres marxaren a un restaurant situat a la Devesa de la Villa, on assistiren a un sopar que a honor dels seus companys ha organitzat el ministre de Treball, per haver-li ofrenat les insígnies de la Gran Creu d'Isabel la Catòlica, que recentment fou concedida al senyor Aunós.

Ampliació del Consell

Madrid, 5. — En la primera part del Consell celebrat aquesta nit el president ha donat compte detallat dels seus viatges pel nord, on ha recollit manifestacions d'entusiasme i d'adhesió, molt dignes d'ésser tingudes presents, singularment les d'Astúries.

Parlà el president de les dates en què caldrà celebrar les sessions plenàries de l'Assemblea i la continuïtat d'aquestes, que començaran els darrers dies d'octubre i duraran alguns dies.

Tal com diu ja la nota, els ministres de Treball i d'Economia esmereixen la major part del temps del Consell donant compte dels assumptes de llurs departaments.

El ministre del Treball, amb el qual hem parlat a darrera hora de la nit, ens ha dit que la insígnia per als individus de les corporacions, la creació de la qual ha estat també aprovada en el Consell, serà d'ús obligatori per al president, els vicepresidents i els secretaris dels Comitès paritaris i dels organismes corporatius.

Es procurará, naturalment, que sigui usada en l'exercici de llurs funcions i en aquelles altres funcions de caràcter judicial.

Consisteix en una medalla amb l'emblema del treball, el capital i la tècnica.

Un altre projecte dels que ha donat compte el ministre del Treball ha estat el de l'assegurança del camp.

Es crea un Patronat encarregat de desenvolupar el projecte. Es nodrirà amb els cabals que hi ha actualment de l'assegurança agropecuària i de les quotes que satisfaran les entitats oficials i particulars.

EL PAS DEL "COMTE ZEPPELIN" PER SANTANDER

Una nota oficial

Madrid, 5. — A l'oficina d'informació i premsa ha estat facilitada aquesta matí la següent nota oficial:

"El rei ha rebut amb puntualitat les missatges del vult del "Zeppelin" que li enviava desde la aeronave el doctor Mejías."

No ha rebut a t'empio el que'envià desde el dirigible anunciandole su paso por el palacio de la Magdalena. El rey se apresuró a telegrafiar al doctor Mejías y al capitán Lehman, manifestándoles su agradecimiento por las atenciones y deferencias que han tenido para España y sus soberanos, y lamentando no haberse enterado a tiempo del paso por Santander, lo que le ha impedido de corresponder a sus saludos mediante señales y a sus mensajes por radio, como hubiera deseado."

EL FUTBOL

El senyor Sánchez Mejías dimiteix

Sevilla, 5. — Sánchez Mejías ha dimisit el càrrec de president del "Betis", amb caràcter irrevocable. Veient que era impossible fer-lo desdir, s'ha acordat nomenar-lo president honorari.

Un pobre que fuig amb la recaptació

Gijón, 5. — Manuel Vega, de 36 anys, i Eulogi González García, cap-taven pels pobles d'aquesta comarca. Vega es fingia cec, i González li feia d'acompanyant. Eulogi és manco, del braç dret. Cada dia es repartien les almoines, però fa dos dies Vega va fugir amb el total de la recaptació, unes 25 pessetes.

Ahí es varen trobar a la carretera de Múscul, González amb un ganivet va agredir i ferir greument el seu company. L'agressor té unes lleugeres ferides a la mà.

Ferit per un coet

Oviedo, 5. — En una processó celebrada a la parròquia de Castiello de Carvallin, un coet va caure a la mà d'un noi que en duia un altre, i aquest esclatà. El noi resultà greument ferit.

Els productors de cànem d'Orihuela

Alacant, 5. — Els agricultors d'Orihuela s'han adreçat al comte dels Andes per a demanar-li protecció per a la indústria del cànem.

Dintant que no s'han venut les dues terceres parts de la collita anterior, i en canvi han estat importades a Espanya cinquanta mil tones de cànem, per valor de setanta milions de pessetes.

La sollicitud dels creadors de cànem ve recomanada per l'alcaldia i les forces vives.

Agressió a un recaptador de contribucions

Màlaga, 5. — Dintant de Velez-Málaga que el recaptador de contribucions es presentà al caseriu anomenat "La Atalaya", per tal de cobrar diversos rebuts a Antoni Castillejo. Com que no se li abonà l'import dels esmentats rebuts, lliurà a Castillejo la notificació d'apremi.

A Antoni no li agradà gaire la determinació del recaptador i li donà unes quantes garrotades, que el deixaren capolat.

El contribuïent agressiu ha quedat detingut.

Són creades, també, per aquest projecte, comissaries filials en aquells llocs on calguin.

D'aquestes Comissaries filials formaran part representants dels ministres de Foment, Treball i Economia.

Integraran també el Patronat els vocals de representants i organismes filials.

El ministre de Finances donà compte d'un projecte molt interessant relatiu al cobrament dels tributs imposats als organismes encarregats de la propaganda del turisme i a l'estranger.

En reciprocitat, on Espanya no pagui tributs per aquesta propaganda, tampoc se'n cobrarà cap per part d'Espanya i en aquest cas les Exposicions de Sevilla i de Barcelona podran fer la propaganda a l'estranger més eficaçment i sense grans despeses per al Tresor.

El ministre d'Economia començà a fer un estudi molt extens del projecte de nacionalització del cinema.

En aquest debat hi han intervingut tots els ministres i han quedat aprovades les bases generals.

Probablement, si té temps, durant el dia de demà el comte dels Andes curará de redactar l'articulat, amb l'objecte que en el Consell de demà, a dos quarts de set de la tarda, pugui ésser examinat l'assumpte, i si pot ésser, aprovar tot el que fa referència a la nacionalització i industrialització de la cinematografia.

EL FOMENT DE LA PRODUCCIO

Comentaris de "La Nación"

Madrid, 5. — "La Nación", en referir-se al Decret publicat ahir a la "Gaceta" creant un Patronat per al foment del consum d'articles nacionals, diu:

"Tiende, desde luego, a defender y robustecer la producción nacional. Hay, pues, que producir mucho y en condiciones inmejorables. El decreto hay que interpretarlo así, porque esa y no otra es la teoría que con reiteración ha sostenido el general Primo de Rivera. Mejorándose, pues, los medios de producción, cuidándose las calidades y bájense en lo posible los precios. A mayor venta, mayor baratura; y así, lo nuestro se creditará dentro de España y triunfará rápidamente en los mercados ajenos. En estos momentos los productores deben sentir la noción de la propia responsabilidad y ser dignos de esta política salvadora."

LA VIDA OFICIAL

Madrid, 5. — En l'express de Santander ha arribat a Madrid el rei, acompanyat del duc de Alandá, majordom major de Palau, i pel senyor Asúa, inspector dels Palaus reials.

Fop rebut a l'estació pel president del Consell, pels generals baró de Casa Davallillos i Saro; pel director general del Marroc, pel governador civil, per l'alcaldia, pel president interel de la Diputació, el duc d'Alfons, el comte de Batién, el senyor Domínguez, el director de Sanitat i d'altres personalitats.

El general Primo de Rivera ha presentat al rei el nou coronel del regiment d'Húsars de la Princesa, senyor Benito.

El president del Consell ha demanat al rei hora per a despatxar, i don Alfons li ha dit que ja l'avisaria.

El rei anirà a l'Escorial per tal d'ir una missa en sufragi de la seva mare, i després visitarà a La Granja, el príncep d'Astúries.

Madrid, 5. — El rei, a les seves habitacions del duc de Gènova, a Palau, ha rebut la visita del duc de Sevilla.

A les onze i deu minuts ha sortit de Palau per la porta incògnita, acompanyat pel duc de Miranda, i ha tornat a Palau, per a esmorzar, a dos quarts de dues.

Encara no se sap si don Alfons emprendre la tornada a Santander demà o dissabte.

Madrid, 5. — Avui han despatxat amb el president, el ministre de la Guerra, el general Ardanaz, l'oficial major de la Presidència, senyor Celorrio.

Després ha rebut la visita del duc de Sevilla, del general Balles, del comissari regi de la Banca privada, senyor Corral, i del comandant d'artilleria senyor Valero.

A primeres hores de la tarda, el president ha conversat amb els periodistes al ministeri de l'Exèrcit, i els ha dit que no havia anat a despatxar amb el rei, perquè don Alfons havia passat el matí al Consell i de l'odontòleg senyor Florestà Aguilar.

Ha afegit que, com que les qüestions que ha de despatxar no són pas de gaire importància, no anirà a Palau fins demà al matí.

Madrid, 5. — El ministre d'Hisenda, el qual ha arribat de Comillas aquest matí, ha despatxat amb els directors generals del seu departament.

Després ha rebut el governador civil de Pontevedra i el duc de Sevilla.

Madrid, 5. — El senyor Aunós ha rebut la vescomtessa de San Enrique, el magistrat senyor García Valladares, el senyor Landeta, de Bilbao, i el president, un vocal obrer i un altre vocal patró, del Comitè paritari de les Arts Gràfiques de Saragossa.

Madrid, 5. — El ministre de Foment només ha rebut el president del Comitè executiu del Consell Superior Ferroviari.

Madrid, 5. — Ahir a la nit va sortir cap a Sevilla el general Jordana, alt comissari d'Espanya al Marroc.

Fou acomiadat pel personal de la Direcció del Marroc.

Lleó, 5. — Han arribat a aquesta el senyor Yanguas i la seva esposa.

Els distingits hostes han visitat la Catedral i diversos monuments.

Han sortit després cap a Mondariz. Foren acomiadats per les autoritats.

Madrid, 5. — Després de l'esmorzar del rei, estigué a Palau el doctor Aguilar.

Romangué a les cambres del duc de Gènova una estona, i en sortir confirmà que don Alfons havia estat al matí al seu domicili, i que les visites que li

DEL MARROC

Expulsió d'un príncep musulmà

Tetuán, 5. — Ha estat expulsat un príncep musulmà, al qual han estat atribuïdes declaracions de què es considera amb drets al suïtanat del Marroc, puix que pertany a una família de l'anterior dinastia, la qual regnà llargs segles.

El príncep havia ja estat expulsat de les zones espanyola i francesa.

Congrés d'estudiants catòlics

Sevilla, 5. — Aquest matí s'ha celebrat al saló d'actes de l'Exposició Ibero-Americana la sessió plenària del Congrés d'Estudiants Catòlics.

No foren facilitades les conclusions aprovades per haver-s'hi d'introduir algunes modificacions.

Aquesta tarda els congressistes han estat obsequiats amb un vi d'honor en un celler.

Demà assistiran a un festival taurí a la finca anomenada "La Quintanilla".

Una manera poc oportuna de rebre els representants de l'ordre

ESTRANGER

L'ASSEMBLEA DE GINEBRA

Discurs del delegat belga
Ginebra, 5. — A la sessió de l'Assemblea de la Societat de Nacions d'aquesta tarda ha parlat el ministre belga d'Afers estrangers, Hymans. El ministre ha dit que estava molt satisfet de l'obra realitzada en deu anys per la Societat de Nacions. Espera que serà ratificat per unanimitat el pacte d'arbitratge i que seran reduïdes les barreres duaneres. Així, podria dir-se que al cap de deu anys la Societat de Nacions ha aconseguit una gran obra. — Fabra.

Les Comissions de Pressupostos i d'Afers estrangers
Ginebra, 5. — L'Assemblea no s'ha reunit aquesta tarda. S'han reunit dues Comissions imperials.

Una d'aquestes Comissions és la que entén en el que fa referència al pressupost, de la Societat de Nacions, i l'altra és la sisena, la qual intervé en les qüestions polítiques.

En aquesta darrera es va plantejar un debat sobre el problema de l'esclavitud.

El vicesecretari Ceill, en intervenir en el debat, ha dit que els resultats de les convencions de Ginebra, tot i ésser apreciables, no són pas prou, i ha afirmat que la situació actual és encara molt d'inquietud pel Govern anglès.

En conseqüència va proposar als seus col·legues la institució novament de l'antiga Comissió d'esclavitud.

Aquesta proposició no va pas suscitar objeccions fonamentals i el tan solt petites reserves de detall.

Finalment, es va acordar nomenar un subcomitè per tal d'estudiar la proposta del comitè Ceill.

En aquest subcomitè hi haurà representants d'Anglaterra, França, Itàlia, Espanya, Portugal, Bèlgica, Siam, Noruega, Holanda, Lúbia i Etiòpia.

Durant la discussió, el representant francès, senyor Hubert, ha dit que creu que el millor mitjà de lluitar contra l'esclavitud és una colonització intel·ligent.

L'esclavitud—ha acabat dient el senyor Hubert—ha desaparegut a les colònies franceses d'ençà que França va introduir els seus mètodes de civilització.—Fabra.

Els caps de les delegacions
Ginebra, 5. — El cap del govern francès, senyor Briand, ha rebut la visita del senyor Voldemars i de la delegació xinesa.

El senyor Briand ha dinat avui amb el primer ministre anglès, senyor Macdonald.

Hom creu que aquest darrer sortirà de Ginebra a darrera hora d'aquesta tarda.

El senyor Stresmann pronunciarà un discurs en la reunió de l'Assemblea que tindrà lloc dissabte al matí. Aquest discurs és esperat amb molt d'interès.—Fabra.

Els periodistes inviten els membres del Consell

Ginebra, 5. — L'Associació de Periodistes acreditats prop de la Societat de Nacions ha ofert un esmorzar en honor dels membres del Consell de l'esmentada Societat de Nacions.

El president de l'Associació, senyor Gerard, de l'Agència Belga, ha promanat un parlament i ha ofert el banquet.—Fabra.

El senyor Briand fa un discurs

Ginebra, 5. — El president del Consell francès ha pronunciat a l'Assemblea de la Societat de Nacions un discurs, en el curs del qual ha fet grans elogis de la tasca que en deu anys de difícils treballs i activitats freqüentment foscas ha dut a terme l'esmentat organisme, triomfant de grans dificultats i venent ironies i excepcions.

"Les discussions de l'Assemblea — ha dit — han de menester una gran prudència i la unanimitat necessària per a l'aprovació de la seva obra d'energia i perseverant campanya antiparlamentària.

Enmig d'un silenci absolut i de la unànime aprovació dels reunits, l'orador ha fet remarcar la importància de Locarno, la qual ha qualificat de fruit de la Societat de Nacions, la qual ha aconseguit la mútua simpatia i ha dut a la Societat de Nacions a Alemanya, amb la qual cosa el senyor Briand ha dit que estava molt satisfet de col·laborar.

El pacte de pau, el Pacte Kellogg fill també de la Societat de Nacions, permet cercar els mitjans d'anul·lar les guerres, i afirmar el pacte patriòtic de la pau, tanmateix, però, cal fer molt encara en les organitzacions pacifistes.

El meu deure — ha dit — és denunciar aquestes deficiències i el deure de tots és fer-les desaparèixer, car la guerra, licita en altres temps i sota alguns aspectes, està cridada a desaparèixer, i és execrable pels pobles.

Noaltres aixequem entre la guerra i el món una barrera moral, la qual, tanmateix, resulta insuficient.

Cal, doncs, que la Societat de Nacions, en condemnar aquest crim, compleixi al seu deure, permetent que sigui evitada la suprimida.

En el cas que algun poble manqui al que ha estat pactat, cal que la condemna de la Societat de Nacions sigui obligada, car no és pas possible romandre indiferent davant la catàstrofe.

El senyor Briand ha recordat el magnífic entusiasme que es va palesar en 1924, i ha fet al·lusió al Protocol de Ginebra, el qual preveu sancions antiparlamentàries, les quals no han estat seguides d'efectivitat.

Es urgent — afegeix — fer desaparèixer aquestes deficiències: la Societat de Nacions posseeix braços seculars per a castigar el crim de la guerra; hem de treballar amb ferma voluntat per triomfar de totes les dificultats i aplanar la via per les solucions conseqüents.

En una evocació de la Conferència de La Haia diu que va haver-hi alguns moments d'inquietud i que fins va arribar-se a tenir el presentiment d'una catàstrofe.

Tanmateix, vàrem persistir — ha seguit dient el senyor Briand —, car estavem sostinguts per una idea de pau i tot fracàs hauria estat un cop terrible per a aquesta idea. Vàrem anar a les palpenes, encoratjats per una llum d'esperança, i tement aniquilament per l'actuació de la Societat de Nacions, davant un fracàs de la Conferència de La Haia.

Vàrem comprendre que hi havia a l'ambient una gran idea de reconciliació, la qual dominava les qüestions de diners.

Personalment, jo sé que França m'hauria fet rebre si jo no hagués accedit a fer alguns sacrificis en pro de l'ideal comú de pau.

Gràcies als resultats assolits, seran suprimides les darreres dificultats entre França i Alemanya.

El senyor Briand segueix dient: — Hi ha encara altres importants problemes a resoldre, especialment el compliment de l'article vuitè del Pacte, relatiu a la reducció d'armaments, obligació sagrada de tots els signants.

Tan sols mitjançant esforços comuns resolrem el problema i arribarem, en no gaires anys, allà on desitgem.

Quan s'hagin dut a terme els acords entre els Estats Units i el senyor Macdonald, la Conferència podrà complementar l'article vuitè i jo declaro als meus col·legues francesos que segueixo amb gran interès les negociacions.

El senyor Briand ha elogiat després el discurs del senyor Hymans, en favor del foment de la cooperació econòmica.

La cooperació econòmica d'Europa — ha dit — ha de constituir un problema polític sota l'ègida de la Societat de Nacions i ha de trobar en tots els pobles d'Europa lligams i mitjans que permetin decisions comunes, davant els greus esdeveniments.

"El lligam federal — ha seguit dient — no minvarà pas la sobirania nacional.

"Jo invito els meus col·legues a examinar aquesta suggestió i a presentar-se a llurs governs, de faiscó que aquesta qüestió pugui ésser resolta en la pròxima Assemblea de la Societat de Nacions.

L'orador, després, i referint-se a la clàusula facultativa, entre mig de grans aplaudiments, declara:

"França, abans de finalitzar la reunió actual, renovarà amb tota solennitat la seva adhesió: tanmateix, però, no n'hi ha prou amb això; cal tornar a l'acta general d'arbitratge. El govern francès s'hi adherirà i ratificarà, i des d'ara, en comprometo a realitzar tots els esforços que calguin per tal que el Parlament ratifiqui."

Considera com a gran honor per a ell haver signat dotze tractats d'arbitratge, i assegura que França ha entrat resoltament a la via de l'arbitratge.

Recorda després l'orador l'afar del paquebot "Lotus", "França — diu — va acceptar sense humiliacions el falliment del Tribunal de La Haia.

"Les nacions han de donar-se a si mateixes jutges, per tal d'evitar els camps de batalla; cal pronunciar-se resoltament per les solucions pacífiques.

"No és pas cap vergonya inclinar-se davant els jutges i dir: — És veritable justícia.

"Cada vegada que pot evitar-se la brutalitat de la guerra, s'asseoleix una victòria.

"Adans — segueix dient el senyor Briand — l'amor propi exigeix la guerra; avui els bel·ligerents recorren il·legalment a la Societat de Nacions.

Referint-se després al conflicte russo-xinès, diu:

Quan veig avançar els exèrcits amb prudent lentitud, preveig l'existència d'una força misteriosa que els priva de trobar-se, mentre els respectius governs semblen cercar-se.

Aquesta és, senyors, la vostra tasca, i jo haig encara d'encoratjar-vos per dur-la més lluny.

El senyor Briand acaba dient: "Cal que la idea de la pau arrelli entre els pobles.

Cal considerar com abominables criminals aquells que inculquen als cervells dels infants i de les dones la llavor de l'odi i de la ràbia, i creïn generacions amb set de venjança i de sang per a l'esdevenidor.

Jo, madroç especialment a les dones, que han de defensar llurs llars contra aquest verí, puix que ells serien les primeres víctimes.

El dia que els infants sentin l'anhel de la pau, que és la que uneix

EL "SEDOV" A LES REGIONS ARTIQUES

L'expedició soviètica ha arribat als campaments de 1899 i 1903

Moscou, 5. — L'Agència Tass diu que el "Sedov", en la seva excursió per les regions polars, arribà a les terres de Tikhonitzkaia i de Francese Josep, detinent-se als campaments de les expedicions italiana i americana dels anys 1899 i 1903. — Fabra.

En 1924, i ha fet al·lusió al Protocol de Ginebra, el qual preveu sancions antiparlamentàries, les quals no han estat seguides d'efectivitat.

Es urgent — afegeix — fer desaparèixer aquestes deficiències: la Societat de Nacions posseeix braços seculars per a castigar el crim de la guerra; hem de treballar amb ferma voluntat per triomfar de totes les dificultats i aplanar la via per les solucions conseqüents.

En una evocació de la Conferència de La Haia diu que va haver-hi alguns moments d'inquietud i que fins va arribar-se a tenir el presentiment d'una catàstrofe.

Tanmateix, vàrem persistir — ha seguit dient el senyor Briand —, car estavem sostinguts per una idea de pau i tot fracàs hauria estat un cop terrible per a aquesta idea. Vàrem anar a les palpenes, encoratjats per una llum d'esperança, i tement aniquilament per l'actuació de la Societat de Nacions, davant un fracàs de la Conferència de La Haia.

Vàrem comprendre que hi havia a l'ambient una gran idea de reconciliació, la qual dominava les qüestions de diners.

Personalment, jo sé que França m'hauria fet rebre si jo no hagués accedit a fer alguns sacrificis en pro de l'ideal comú de pau.

Gràcies als resultats assolits, seran suprimides les darreres dificultats entre França i Alemanya.

El senyor Briand segueix dient: — Hi ha encara altres importants problemes a resoldre, especialment el compliment de l'article vuitè del Pacte, relatiu a la reducció d'armaments, obligació sagrada de tots els signants.

Tan sols mitjançant esforços comuns resolrem el problema i arribarem, en no gaires anys, allà on desitgem.

Quan s'hagin dut a terme els acords entre els Estats Units i el senyor Macdonald, la Conferència podrà complementar l'article vuitè i jo declaro als meus col·legues francesos que segueixo amb gran interès les negociacions.

El senyor Briand ha elogiat després el discurs del senyor Hymans, en favor del foment de la cooperació econòmica.

La cooperació econòmica d'Europa — ha dit — ha de constituir un problema polític sota l'ègida de la Societat de Nacions i ha de trobar en tots els pobles d'Europa lligams i mitjans que permetin decisions comunes, davant els greus esdeveniments.

"El lligam federal — ha seguit dient — no minvarà pas la sobirania nacional.

"Jo invito els meus col·legues a examinar aquesta suggestió i a presentar-se a llurs governs, de faiscó que aquesta qüestió pugui ésser resolta en la pròxima Assemblea de la Societat de Nacions.

L'orador, després, i referint-se a la clàusula facultativa, entre mig de grans aplaudiments, declara:

"França, abans de finalitzar la reunió actual, renovarà amb tota solennitat la seva adhesió: tanmateix, però, no n'hi ha prou amb això; cal tornar a l'acta general d'arbitratge. El govern francès s'hi adherirà i ratificarà, i des d'ara, en comprometo a realitzar tots els esforços que calguin per tal que el Parlament ratifiqui."

Considera com a gran honor per a ell haver signat dotze tractats d'arbitratge, i assegura que França ha entrat resoltament a la via de l'arbitratge.

Recorda després l'orador l'afar del paquebot "Lotus", "França — diu — va acceptar sense humiliacions el falliment del Tribunal de La Haia.

"Les nacions han de donar-se a si mateixes jutges, per tal d'evitar els camps de batalla; cal pronunciar-se resoltament per les solucions pacífiques.

"No és pas cap vergonya inclinar-se davant els jutges i dir: — És veritable justícia.

"Cada vegada que pot evitar-se la brutalitat de la guerra, s'asseoleix una victòria.

"Adans — segueix dient el senyor Briand — l'amor propi exigeix la guerra; avui els bel·ligerents recorren il·legalment a la Societat de Nacions.

Referint-se després al conflicte russo-xinès, diu:

Quan veig avançar els exèrcits amb prudent lentitud, preveig l'existència d'una força misteriosa que els priva de trobar-se, mentre els respectius governs semblen cercar-se.

Aquesta és, senyors, la vostra tasca, i jo haig encara d'encoratjar-vos per dur-la més lluny.

El senyor Briand acaba dient: "Cal que la idea de la pau arrelli entre els pobles.

Cal considerar com abominables criminals aquells que inculquen als cervells dels infants i de les dones la llavor de l'odi i de la ràbia, i creïn generacions amb set de venjança i de sang per a l'esdevenidor.

Jo, madroç especialment a les dones, que han de defensar llurs llars contra aquest verí, puix que ells serien les primeres víctimes.

El dia que els infants sentin l'anhel de la pau, que és la que uneix

EL PERE LA VICTOIRE

El senyor Clemenceau s'ha trobat malament

Sables d'Ornone, 5. — El senyor Clemenceau, que com és sabut, viu al poblet de Saint Vincent, abans d'ahir va sentir-se indisposat, i si bé no presentava la dolència simptomàtica de gravetat, va ésser reconegut pel metge d'aquella localitat.

Ahí al matí, després d'haver fet l'lit tot el dia, el senyor Clemenceau presentava un aspecte molt millor, si bé els facultatius no l'autoritzaren per a aixecar-se.

Ahí a la tarda, Clemenceau no s'havia agraït, i tot feia creure que es tractava d'una indisposició passegera, a la qual no s'hauria donat gran importància, a no ésser per l'edat de l'illustre malalt. — Fabra.

Les seves memòries el fatiguen molt

Les Sables d'Ornone, 5. — La suposada malaltia del senyor Clemenceau no ha tingut, per sort, cap gravetat.

Després de la consulta de metges que ha tingut lloc aquest matí, en la qual ha assistit el doctor Gennes, l'ex-president del Consell, el qual no vol sentir parlar de remeis ni de metges, ha estat autoritzat per fer un passeig en automòbil amb el seu fill.

A migdia l'ex-president del Consell tornava a casa seva, i a la tarda ha rebut algunes visites.

El senyor Clemenceau segueix fent la seva vida normal i tots els dies dicta a una taquígrafa la continuació de les seves memòries.

Quan hom li parla de malalties, diu tot riure: "Jo malalt!..."

El doctor Gennes creu que la lleugera congestió que el senyor Clemenceau ha sofert aquests dies ha estat originada per l'excés de treball que realitza en la redacció de les seves memòries, en especial la part que fa referència a les seves relacions amb el mariscal Foch.

L'esmentat doctor Gennes ha tornat a París.

Un especialista de fama surt cap a la Vendée

París, 5. — El diari "Le Journal" diu que la salut del senyor Clemenceau deixa bastant que desitjar, si bé el seu estat no inspira, de moment, una real inquietud.

Es tracta, segons sembla, d'un lleuger focus congestiu. Segons l'esmentat diari, un anomenat especialista ha sortit cap a La Vendée, per tal de visitar Clemenceau. — Fabra.

Detenció d'agitadors lituans

Berlín, 5. — L'Agència Wolff diu que a la frontera han estat detinguts sis agitadors lituans, als quals les hi han estat trobades armes i municions.

En interrogar-los han declarat que venien de Polònia amb el propòsit d'entrar a Lituània.

Hom creu que tenien el propòsit de cometre algun atemptat.—Fabra.

ELS ESPORTS

Les travessies de la Mànega

Boulogne, 5. — El doctor alemany Schiff i la nedadora anglesa Connie Gilkead intenten la travessia del Canal nedant. El primer s'ha llançat a l'aigua a les 7.23, i l'anglesa, a les 7.55. — Fabra.

Els accidents del treball

Limburg, 5. — En una ensucada ocorreguda en una mina, quedaren colgats quatre obrers. Tres d'ells foren tretts ja cadàvers i el quart en estat gravíssim. — Fabra.

GRAN BRETANYA

LES COMUNICACIONS IMPERIALS BRITANQUES

Londres, 5. — La companyia Imperial and International Communications Ltd. anuncia que la compra dels cables imperials es completa i que, a més, l'esmentada companyia ha adquirit l'arrendament de les estacions de telegrafia sense fils d'ondes orientades.

També han estat presos amb el Govern altres acords encaminats a la fusió de serveis de cables i de telegrafia sense fils, recomanada per la Conferència imperial, que va tractar aquesta qüestió i que cercava la unificació dels serveis telegràfics de l'Imperi Britànic.—Fabra.

BALCANS

ROBATORI A LA CATEDRAL DE ZAGREB

Zagreb, 5. — Uns desconeguts han robat de la catedral d'aquesta ciutat un trípode de gran valor. — Fabra.

XINA

SUBDITS BRITANICS SEGRESTATS I RESCATATS

Kharbin, 5. — Dos subdits britànics, inspectors d'una companyia d'assegurances, que havien estat segrestats pels bandits, han estat alliberats, després d'haver pagat una important quantitat com a rescat. — Fabra.

EL DAILY TELEGRAPH ORU SABER QUE EXISTEIX EL PROJECTE D'UN RAID DEL "COMTE ZEPPELIN" AL VOLTANT DEL MÓN, SENSE ESCALA I AMB AVIATALLAMENT AERI

La policia berlinesa té una pista relativa a la bomba que esclatà al Reichstag

Ha estat fet el cens de la Ciutat del Vaticà. L'Estat pontifici té 523 habitants

Mr. Mac Donald anirà als EE. UU. el mes que ve, probablement. El seu secretari ha desembarcat a Nova York

L'explosió d'un polvorí, a Brèscia, ha fet 22 morts i 20 ferits

L'expedició soviètica del "Sedov" ha arribat a l'emplaçament dels campaments italià i americà de 1899 i 1903, respectivament

LA BOMBA DEL REICHSTAG

Hi ha una pista

Berlín, 5. — Sembla que la policia té una pista que permetrà descobrir els autors de la col·locació d'una bomba que va esclatar al Reichstag. — Fabra.

UN COMUNISTA REPOSAT

El diputat francès Piquemal podrà tornar a fer de funcionari

París, 5. — El director de Contribucions indirectes ha decidit, amb l'assentiment de M. Cheron, reposar en el seu lloc, demà, M. Piquemal, secretari del Sindicat Nacional de Contribucions indirectes, diputat comunista, destituït el 14 de juny de 1926. — Fabra.

ELS ESTRALLS DEL VENT

El tifó de les Filipines

Manila, 5. — El tifó que va causar ahir en aquestes illes ha estat particularment violent en algunes regions, on les collites han quedat devastades.

Les pèrdues són molt considerables, i es tem que hi hagi víctimes, si bé per estar tallades les comunicacions telegràfiques, és difícil, de moment, calcular la importància dels estralls ocasionats del tifó. — Fabra.

I'EXPLOSIÓ DE BRESCIA

Hi ha 22 morts i 20 ferits

Roma, 5. — Els diaris diuen que l'explosió que va tenir lloc al polvorí de Costenodolo ha causat 19 morts i una vintena de ferits. — Fabra.

GRAN BRETANYA

LES COMUNICACIONS IMPERIALS BRITANQUES

Londres, 5. — La companyia Imperial and International Communications Ltd. anuncia que la compra dels cables imperials es completa i que, a més, l'esmentada companyia ha adquirit l'arrendament de les estacions de telegrafia sense fils d'ondes orientades.

També han estat presos amb el Govern altres acords encaminats a la fusió de serveis de cables i de telegrafia sense fils, recomanada per la Conferència imperial, que va tractar aquesta qüestió i que cercava la unificació dels serveis telegràfics de l'Imperi Britànic.—Fabra.

BALCANS

ROBATORI A LA CATEDRAL DE ZAGREB

Zagreb, 5. — Uns desconeguts han robat de la catedral d'aquesta ciutat un trípode de gran valor. — Fabra.

XINA

SUBDITS BRITANICS SEGRESTATS I RESCATATS

Kharbin, 5. — Dos subdits britànics, inspectors d'una companyia d'assegurances, que havien estat segrestats pels bandits, han estat alliberats, després d'haver pagat una important quantitat com a rescat. — Fabra.

EL CENS DE LA CIUTAT DEL VATIC

L'Estat pontifici té 523 habitants

Roma, 5. — A les oficines municipals de la ciutat del Vaticà s'ha acabat la llista de tots els ciutadans que hi viuen, els quals en el termini d'un mes hauran de presentar llurs papers d'identitat.

Segons aquesta llista, el nombre d'habitants de la ciutat del Vaticà, comprenent els cardenals, és de 523. Una còpia de la llista ha estat tramesa al Papa i una altra a Mussolini. — Fabra.

L'AERONAUTICA

La volta al món sense escala

Londres, 5. — El corresponent del "Daily Telegraph", a Nova York, diu que el "Graf Zeppelin" es prepara per a donar la volta al món sense escala, i proveint-se del que necessiti per mitjà d'avions. — Fabra.

El servei postal Bèlgica - Gran Bretanya

Brussel·les, 5. — El servei aeri postal entre Bèlgica i Anglaterra, que havia d'inaugurar-se el dia 23 d'agost, i que fou ajornat, serà inaugurat el dia 1 d'octubre. — Fabra.

Un avió desaparegut

Los Angeles, 5. — Han sortit vint avions a la recerca de l'avió "City of San Francisco", desaparegut durant el vol Nova Mèxic-Alrizona.

Anaven en aquest aparell el pilot, el mecànic i cinc passatgers. — Fabra.

Ha mort tot el passatge del "City of San Francisco"

Nova York, 5. — L'avió "City of San Francisco" ha estat trobat completament destruït.

Entre les desferres de l'aparell hi havia els cadàvers de vuit persones que anaven a bord. — Fabra.

Els inscrits a la Copa Schneider

Londres, 5. — Amb caràcter oficial han estat inscrits per a la disputa de la Copa Schneider els següents equips:

Anglaterra. — Supermarl Rolls Royce 56; pilot, Vagmorn.

Supermarl Gloster-Napier 55; pilot, Darcy Greig.</

Primer centenari de la mort d'un català il·lustre,
fill d'Arenys de Mar

JOSEP BARALT TORRES

31 maig 1740 - 31 agost 1829

Nasqué el 31 de maig de 1740, fill de Josep i Maria, família modesta i senzilla.

Fou els seus primers estudis a les escoles de la vila, sobresortint entre els seus condiscípuls per la seva intuïció i aplicació.

A l'edat de decidir oficial, tria el de marí, i després de les pràctiques rudimentàries de la gent de mar apreses a la nostra platja, i amb els estalvis fets amb elles, es trasllada a estudiar Nàutica i Pilotatge al Ferrol.

Als 22 anys es li confereix el comandament d'una fragata. Fou viatges d'altura cap a Amèrica, els quals es distingien per la seva rapidesa, degut als grans coneixements i estudis que tenia en l'art de navegar.

En 1760, en una de les seves llargues absències, en tornar trobà que havia mort el seu pare a Veracruz (funerals, 22 de juny de 1760), encarregant-se del sosteniment de la seva família.

En tornar d'un altre viatge, trobà que en una incursió que havien fet a la nostra platja els pirates moros, a principis de l'any 1761, havien fet captiu el seu germà petit, Ignasi, que rescatà a Alger al preu de "pas de plata", mitjançant la intervenció de l'Orde de la Trinitat Calçada per redempció de captius (9 març 1763).

L'any 1775, essent capità i propietari d'un gran vaixell d'altura, li fou incautat i armat en guerra, i el destinaren al reconeixement de les goletes que travessaven la badia de Cadix. Finalitzada la seva tasca, que durà poc temps, fou desarmat, renunciant a tota indemnització.

En agost de 1776 fou requiriat una altra vegada el seu vaixell, i armat. Fou agregat a la quadrada que comandava el marquès de Thilli, destinat a l'expedició de l'Amèrica del Sud. S'incorporà a Cadix i feu tota la campanya.

En 1779, el 10 de desembre de 1779, tornant-se ancorat al port de l'Havana, rebé ordre de conduir tropes i material de guerra a Mèlida i Panzacola (capital de la Florida), per compte del Govern espanyol, fins el dia 30 de desembre de 1780, que fou apresat per una fragata anglesa.

L'any 1785, en atenció als mèrits conreats en la campanya de la Florida, li fou concedit el títol de Mestre de Nàutica i Patró d'Alfons de Fragata i Primer Patró Honorari de la Reial Armada.

Tornant-se a Arenys l'any 1781, cedi a la vila tres cases de la seva propietat per a l'Escola Militar, que foren utilitzades més d'un any, refusant tota indemnització i lloguer.

Als 44 anys, després d'una vida agitada de treball, privacions i córrer per la mar, s'havia fet una regular posició i un retorn com a gran navegant i marí expert, i tornà a la nostra vila per a reposar.

Com que foren molts els amics i companys que li prepararen que ensenyés Nàutica a llurs fills, fou quan se li suggerí la idea de fundar l'Escola de Nàutica (que després obtingué honors de reialesa, l'any 1802), coneguda per l'"Estudi del Pilots", que arribà a adquirir gran renom, ja que venien a estudiar molts deixebles de Balears, Alacant, Tortosa, Màlaga, Gàlícia i d'altres indrets.

Era tan estès el seu nom dintre les altes esferes oficials, tant per les seves proeses com per la seva saviesa nàutica i tanta la importància que havia adquirit la seva Escola Nàutica, que quan visità la nostra vila el rei Carles IV, amb la seva reial família, pernolant a les cases de Ramis i de Pau (avui casa Gabral - 22 octubre 1802), el monarca el feu cridar a la seva presència, i li fou presentat pel Josep de Olóza, capità del port de Barcelona, i per Pere de Ayala, ajudant militar de Marina d'Arenys de Mar.

A les preguntes reials contestà tan aplomat i tan concís com Baralt, que el rei quedà admirat i fou quan li concedí el títol de "Reial" a la seva Escola, i a ell la facultat d'ensenyar i nomenar el seu director mentre pogués, ultra el títol de Tinent de Navili amb tots els honors i preeminències, i que desitjaria veure onenjar a l'Escola el cavall reial quan tornés de l'excursió a Figueres, com així ho féu.

El 22 de febrer de 1806 fou,

a més, nomenat ajudant militar de Marina i capità del port d'Arenys de Mar, càrrecs que exercí fins que morí.

L'any 1808, amb les atribucions que li donaven els anteriors càrrecs, deixà dos canons del 6 amb llurs escalaborns i municions; 12 trabucs i 30 fusells; diversos sabres per a l'armament d'un "mistic", i tres falutxos per a la defensa del Coll de Montgat, contra les tropes franceses; també deixà dos canons complets amb municions i bales a l'Ajuntament de Granollers per a la defensa del Coll de Montcada, i molts fusells a l'Ajuntament de la nostra vila per a l'armament del Sometent, tot pagat de la seva butxaca, igualment que tot l'armament d'una pollastra que tenia al seu carrer.

Durant la guerra dita de la Independència, tingué al seu càrrec el d'ajudant militar, tenint cura personalment del proveïment de queviures i material a les places de Tarragona, Roses i Illes Medes, i moltes vegades amb perill d'èsser apresat pels enemics.

Quan entraren els francesos a la nostra vila, el primer que feren fou saquejar la seva casa i l'Escola, destruint i emportant-se'n tot el que pogueren. Home d'una complexió forta, amarat d'un tremp i resistència propi de la gent de mar d'aquell temps, visqué fins als 90 anys, i fins tres dies abans de morir, el dia 31 d'agost de 1829, assistí a l'Escola i tingué cura de la classe.

La mort fou molt sentida, i l'acte del seu enterrament fou grandios, car hi assistí tot el veïnat, autoritats i molta gent dels pobles veïns.

La Premsa catalana

ELS ANTICS CALDERERS DE TARRAGONA

De "La Cruz", de Tarragona, signat Sanç Capdevila:

"Al primer terç del segle XIV, entre els industrials tarragonins hi havia un calderer, anomenat Guillem Bossa, casat amb una tal Elisenda i no sabem si tenia fills.

La causa d'haver-se perpetuat el nom d'aquell artista fins als nostres dies, fou la seva sobrada indigència que sovint l'obligava a manllevar diners amb escriptures, les quals quedaren arxivades en la notaria de la ciutat.

No ignorem pas que la pobresa era el patrimoni general dels artistes d'aquella època, però la del nostre calderer sembla que algunes vegades arribà a ésser molt apurada. Ordinàriament pagava un deute amb diners emprats de nose, i si no trobava qui li volgués prestar diners en metàl·lic, comprava mercaderies a fiar, per tal que amb la venda d'elles pogués reunir el capital necessari per a satisfer els seus més urgents compromisos; i així anava trampejant la seva crítica situació.

Un jorn, però, en què un dels seus prestamistes, anomenat Pere Trilla, li exigia la restitució d'una determinada quantitat, el pobre calderer no pogué trobar cap jueu ni cristià que l'ajudés a sortir d'estreteres; cansat de pidolar i de rebre negatives, ja estava conhortat que li desmoblessin la botiga, quan, als 7 de juliol de 1318, Andrea Pontre li oferí una esclava grega, mitjançant un pagament de vint lliures barceloneses. Amb aquella desgraciada captiva, que es deia Agna, es presentà al seu creditor, el qual, desconfiant tal volta de cobrar d'altra manera, se li quedà la dita esclava, a canvi del deute, però no li aprecià més que per les catorze lliures i mitja que corresponien a la quantitat deguda.

Als finals de la mateixa centúria apareix un altre calderer, un moro anomenat Ali, el qual, als 20 de juny de l'any 1387, cobrava onze sous "per uns tabals de aram, los quals ha fet a ops de la ciutat". Per tal que aqueix oficial moro fixés la seva residència a Tarragona, els consuls acordaren pagar-li una part del lloguer de la casa que habitaria, la qual determinació consistia en permetre suposar que, en aquell temps, faltaria aquell ofici a Tarragona; i és ben possible que hi manqués, car amb la pesta de l'any 1348, la ciutat restà buida de moltes menes d'industrials.

Poc a poc aquest ram industrial s'hi reinstal·là i aduec, amb el temps, prengué un gros increment, fins al punt de donar nom a l'"Carrer dels Calderers".

Entre els calderers tarragonins del segle XIX hi figuraven els avis del genial artista, Anton Gaudí, el qual no recitava el seu nobilíssim orgull per aital ascendència genealògica. Recordem perfectament que

l'última vegada que parlarem amb ell, el gran arquitecte del temple de la Sagrada Família ens deia, en presència del P. Ignasi Casanovas, que si ell era arquitecte, ho devia a la condició dels seus avis calderers; i ho raonava de la manera següent: els calderers són els mestres dels arquitectes, car ells agafen una superfície plana, com és una planxa d'aram, i a cops de martell li donen la figura que volen, resultant que aquell tros pla d'aram, a les seves mans, es converteix amb un utensili d'economia domèstica, com una paella, un cànter, un perol, una llumenera, etc.; això mateix fem, els arquitectes: prenem una superfície plana de terra i amb el martell del paleta el convertim amb una casa, un temple, una fàbrica, etc., de manera — repetia — que la meua vocació d'arquitecte prové d'haver tingut els avis calderers.

I afegia, encara, amb major entusiasme: i si jo sóc l'arquitecte Gaudí, ho dec a què els meus avis eren calderers de Tarragona, car aquella gegantina ciutat de les muralles ciclopèes els imprimí el caràcter de la "gent del llamp", que no es deixa lligar per la rutina d'unes mètodes asfixiants, sinó que sap, amb valciosa independència, per damunt de tot obstacle que dificulti les empreses originals de llur consciència.

Qualsevol que hagi conegut personalment el famós mestre, si es va fixar detalladament en la seva indumentària i en l'aspecte humil·líssim que el caracteritzava, fàcilment comprendrà que, en fer les súdites manifestacions, parlava amb tota sinceritat.

I aitals declaracions, fetes, francament per una personalitat com la de l'eminent mestre Gaudí, esdevenen un elogi ben remarcable per als calderers tarragonins."

CRISI EN LA JOVENTUT LOCAL

D'"El Dia", de Terrassa, signat Enric Gall:

"Des del "Diari de Mataró", Marçal Trilla s'ha donat de la manca d'Associacions de Teatre en les ciutats petites. Aquest crit ha suscitat diverses adhesions de moltes ciutats de Catalunya. I tothom ha elogiat la bona labor que els "Amics del Teatre", de Sabadell, porten a cap per la divulgació del teatre selecte. I s'ho val. Els "Amics del Teatre", de Sabadell, compten amb un nombre ben considerable—uns 800—d'associats. Paguen una quota mensual de 4 pessetes i gaudeixen de dues representacions "assegurades" al mes. Els mesos d'estiu deixen de representar i els associats deixen de pagar. Voleu més garanties?

Així mateix ens ho explicava un bon amic sabadellenc, un fervorós amant del Teatre. I ens digué: —"Es que no hi ha ambient, a Terrassa, per crear una Associació de Teatre?"

Li vàrem contestar que no. La vida espiritual de Terrassa, sabem, és migriadíssima. No hi ha cap revista, no hi ha res. Aquells joves que d'una manera innata posseeixen uns dots, no troben recer ni estímuli. I aquella guspira que ben cultivada podria arbrar-se, s'extingeix tot just iniciada.

Aquesta punyent confessió a l'amig sabadellenc, ens ocasionà un blasme. Vàrem sentir botzinar a les oïdes aquelles paraules cruels: —"I doncs, què en feu de la vostra joventut, com esmercen les febles inquietuds de l'edat àlgida i optimista?"

Restàrem coniosos, esmaperduts. Certament, l'amig tenia raó. Volíem dir-li, per atenuar la desoladora vida espiritual de la nostra ciutat, que hi havia molts joves que llegien, llegien febrament. Una auto-cultura, sabem. Però ho vam trobar una mica pueril. Poix que nosaltres no hem cregut mai, en l'edat més apassionada, en un pregó, en un feixuc silenci. Tot ha de respirar i ben amplemant. Aquell tot nauseabund que us provoca la indolència, no és propi de nosaltres, dels joves. Fa pena, molta pena un mantell de passivitat en uns cossos plens de vitalitat.

"L'entusiasme és la sal de l'ànima", diu el mestre Vives. "Els desbordaments de la joventut, tenen el poder més viu i eficaç per implantar les grans coses". "L'ànima de les joventuts". "Ideologies de la joventut". Aquestes frases les llegíu arren.

Davant, l'eixarxada vida espiritual de la nostra ciutat, hem trobat roents les frases esmentades. I bé—us preguntem—: és que la joventut local és diferent de les altres? Reflexioneu i seguidament constatareu una forta crisi en la joventut local. Ara bé; recau tota la culpa en la nostra joventut? No.

Hem pogut constatar, en diversos casos, una indiferència que us encongeix, us gela l'ànima. Es per aquesta poderosa raó que sentiu de molt joves:

"No perdueu el temps en voler crear, el terreny no és gens propici, el més eficaç és una auto-cultura."

I la realitat us ho confirma. Essent així, cal que confessem que en la nostra ciutat existeix una crisi en la joventut. Que no és possible, ara com ara, crear una "Associació de Teatre". ¿Què hi fa que a totes

les ciutats veïnes maldin per una depuració espiritual? Nosaltres restem impàvids, "com si sentíssim ploure". En el teatre, aquest és el paper menys costós, més fàcil d'encarnar."

L'INVENT D'UN CALAFI

De "Vida Mariana", de Calaf:

"L'enginyer senyor Susanna, descendent de Calaf i emparentat amb diverses famílies de la nostra vila, ha inventat un aparell amb el qual podran il·luminar-se els camps d'atterratge dels avions. Aquest invent és fruit dels estudis referents a televisió, als quals es dedica el dit enginyer.

L'aparell inventat pel senyor Susanna és de reduïdes dimensions (no gaire més gran que una caps de cigars purs) i està posat en un extrem del camp d'aviació, senyalat el dit extrem amb tubs lluminosos "neón" perquè el pilot pugui orientar-se. Quan l'aparell volador passa pel damunt del lloc on hi ha els tubs lluminosos, l'aviador deixa caure una bengala encesa (si no vola massa amunt, la bengala encesa pot anar penjada de l'avió i no cal deixar-la caure); els raigs lluminosos toquen la "cèl·lula" de televisió de l'aparell inventat, el canvi de resistència de la "cèl·lula" actua sobre el nou sistema, tanca el trencacircuit de la instal·lació i aquesta queda encesa. I ja no s'apaga fins que l'aviador ha pres terra i ell mateix apaga els llums, les quals novament podran ésser enceses quan hi passi un altre aviador.

El camp d'aviació tarda molt poc a il·luminar-se: uns dotze segons.

L'invent ha estat patentat a Espanya i a Nord-Amèrica.

Ultra l'aplicació a camps d'atterratge, pot fer-se també a carreteres. Feta una instal·lació elèctrica en aquestes, els autos, a la nit, anirien sense llums, portant només que un petit focus al costat, el qual focus tocaria amb els seus raigs les "cèl·lules" dels aparells que es posarien cada dos quilòmetres. La carretera quedaria sempre a les fosques, i no més seria il·luminada quan passaria un auto, i cada dos quilòmetres els llums cremarien durant quatre minuts.

Cal felicitar el senyor Susanna per tan pràctic invent, el qual, en la part d'aviació, seria de gran utilitat, de poc cost i de molts serveis en cas d'auxili.

I en felicitar-lo podem sentir un noble orgull per haver-hi un inventor descendent immediat d'aquesta vila."

ELS ASILATS I L'EXPOSICIO

D'"El Pla de Bages", de Manresa:

"Són diverses les poblacions que aquests dies es preocupen que els asilats de les Cases Benèfiques puguin conèixer la magnificència de l'Exposició Internacional de Barcelona. Gairebé s'han emprat procediments distints en cada una, si bé la finalitat és igual, com també deu ésser-ho l'entusiasme en aplaudir-la.

El fet essencial és que els infants que per dissort han hagut d'anar a nodrir els asils, perquè la Caritat faci en ells el que no pogueren fer els seus pares, desapareguts o morts o aquells que els abandonaren, puguin conèixer i gaudir les meravelles que enclou l'Exposició, com els fills d'aquells que els hi poden acompanyar i sentir en el cor l'admiraçió que ha de causar-los.

Valls, Lleida, Girona, Tortosa, Sabadell i altres demostren en aquest cas com per sobre de les coses materials hi ha, fent la seva via, l'espiritualitat que fa ésser grans els pobles, i si bé amb diversitat de procediments, tots convergixen en un sol punt, en la pràctica d'una bona obra. Totes aquelles poblacions han sentit com una necessitat, per complença de llur dignificació, el procurar que els infants dels seus asils puguin visitar l'Exposició de Barcelona.

Vegem, per mostra, el cas de Girona per a comprovar com la simplicitat de tothom hi ha fet dur el granet de sorra a afavorir els asilats.

Ahí va efectuar-se l'excursió a Barcelona, però interessa de conèixer-ne alguns detalls, els quals recollim d'un estimat confrare d'aquesta ciutat. Dui així:

"Mafanya saldrán de esta ciudad para Barcelona 110 asilados de la Casa de Misericordia de esta ciudad, al objeto de visitar la Exposición Internacional, según en pasadas ediciones tuvimos ocasión de anticipar.

Realizarán el viaje en los autobuses generosamente cedidos por Transportes Eléctricos Interurbanos, de Bañolas; Ribot, Font y Artigas, de Palafrugell; Empresa Giné, de Lloret de Mar, y señores Encesa, de esta ciudad.

Acompañarán a los asilados el presidente de la Corporación, don Federico Bassols; el diputado ponente de Beneficencia, don Adolfo Puig; el jefe de la Sección de Beneficencia, don Carlos Elpis; el administrador de los Establecimientos benéficos, don Domingo Cánovas; el mayor-domo de la Diputación, don Juan Meléndez, y varias Hermanas de la Caridad.

Los excursionistas comenarán en el Restaurant Popular, habiéndose recibido para sufragar los gastos importantes donativos de diversas personas generosas.

Por la tarde recorrerán el recinto de la Exposición visitando cuanto de notable encierra, no regresando hasta las 11 de la noche, al objeto de que puedan gozar del magnífico espectáculo de las fuentes luminosas, cuyos efectos superan toda ponderación."

Parlem ara dels preparatius que es duen a cap a la veïna ciutat de Sabadell. Diu així un volgut confrare:

"Un nucli de taxistes d'aquesta ciutat té el propòsit de posar un dia els seus autos a la disposició dels asilats a les Cases de Beneficència, per tal que puguin anar a visitar l'Exposició.

El Sindicat d'Iniciatives s'ha posat en combinació amb els propietaris dels autos oferits, per tal d'organitzar aquella simpàtica expedició."

Solament els casos de Girona i Sabadell són suficients per a demostrar com es pot portar a terme una bona obra d'aquesta mena.

El que hi ha, però, és que la nostra volguda Manresa acostuma de tenir preocupacions més altes o més baixes que aquestes, difícilment dintre uns termes que s'avinguin a una prodigalitat apropiada a manifestar-se quan es tracta d'altruisme, encara que aquesta manifestació de sentiments resulti còmode i econòmica.

Ja hem dit el que deviem i hem fet conèixer les actuacions que poden servir d'exemple i d'estímul.

Voldríem veure una naixent i ràpida actuació en profit dels asilats de les Cases Benèfiques manresanes, perquè aquests pobres infants poguessin veure l'Exposició de Barcelona.

Ho aplaudiríem amb entusiasme."

EL PARC DE LA SEU DE MANRESA

De "Pàtria", de Manresa, signat F. R.:

"Totes les ciutats es preocupen de tenir uns jardins o parcs públics que serveixin de recer als vells i a la mainada. Segons la importància de cada població, el parc podrà ésser més o menys modest; però no deixarà de tenir un bon passeig amb els seus bancs i les seves fonts, a més dels jardins corresponents.

Es cert que hi ha poblacions importants que negligencien aquestes coses tant o més que Manresa. Però també ho és que n'hi ha d'altres d'iguals, i fins i tot de més petites que la nostra ciutat, les quals poden oferir al turista un parc esplèndid.

Vegem, sinó, Lleida amb els seus Camps Elisis, o Girona amb la seva Devesa. A Manresa no tenim res que s'hi assembli, però tenim un parc de la Seu, avui gairebé abandonat, el qual, si ens ho proposéssim, podria esdevenir una cosa magnífica.

Per aconseguir-ho n'hi hauria prou amb reformar el tros de parc que ja hi ha i ampliar-lo cap als conreus sussejats per les seves vessants, per la banda del camí de la Cova i del passeig del Riu fins a la plaça de la Reforma: tot aquell conjunt d'horts i jardins podria transformar-se en un bell verger, amb esgranes i escalinates artístiques (no diem pas monumentals) que facilitessin l'accés en diverses direccions, amb brodaters i combinacions florals que farien d'aquell parc, avui deploable, un lloc exquisit.

Criem que un bon arquitecte—que no hauria d'ésser pas cap geni—sabria treure'n tot el partit i en faria una cosa digna de Manresa i, sobretot, de la nostra esvelta Seu, una de les catedrals més notables amb què compta Catalunya.

Imaginem-vos una visió de conjunt del que fóra la Seu amb el seu parc sospès fins al marge del Cardener, amb el seu mirador al capdamunt de cara el Montserrat i el seu passeig obert als quatre vents que mig voltés l'església... Imaginem-vos tot això, cadascun de vosaltres a la vostra manera, i digueu-me si no valdria la pena de fer que el nostre Ajuntament es prengués amb certa il·lusió aquesta idea, a grans trets exposada, i la convertís en realitat."

Fets diversos

Accidents d'automobil

A Tarragona, al quilòmetre 67 de la carretera de Barcelona, toparen els autos núm. 1252, de Tarragona, i núm. 2330, de Barcelona, propietat, el primer, de Salvador Mercader, i el segon de Rafael Bigorra.

Els cotxes sofriren grans desperfectes i llurs ocupants il·lesos, llevat del nen de nou anys Marc Mercader, que sofrí lesions de poca importància.

Ha mort a l'Hospital de Manresa el xofer Ramon Soler, de 32 anys, a conseqüència de l'accident, del qual donarem compte, ocorregut a la carretera de Manresa a Basella.

Ha estat traslladat a Solsona el cadàver de Felip Isanta, propietari de la Fonda Vilanova, de Solsona, l'altre mort en l'accident.

A Girona, un auto atropellà el nen Josep Prim, d'un any, habitant amb els seus pares al carrer de l'Argenteria, número 13, produint-li una ferida contusa a la regió parietal esquerra, de profunditat lleu, que li fou curada al Dispensari Municipal.

A la carretera de Lleida a Puigcerdà, prop del quilòmetre 132, un automòbil de la matrícula de Barcelona, guiat per Joan Bajora i Escúlia, atropellà la veïna de Castellciutat Maria Coll i Santalucía, coneguda per Manelutxa.

Les rodes del cotxe li passaren per damunt el cap, i quedà morta a l'acte.

El conductor del cotxe ingressà a la presó de la Seu.

Un automòbil francès, ocupat per súbdits francesos, a la carretera relat entre Igualada i Castellolí, atropellà l'obrer de 74 anys Josep Gàmex Ménéz, el qual treballava amb altres obrers a les cbrs de l'esmentada carretera.

Auxiliat al Dispensari Municipal d'Igualada, hom li aprecià ferides contuses a ambdós peus. Després fou traslladat a l'Hospital.

Després de prendre declaració als ocupants del cotxe, foren posats en llibertat, buix que l'atropellament fou fortuït: l'obrer atropellat no sentí els senyals de l'automòbil a causa d'una sordera que sofria.

A la carretera de Clutadilla, el ciclista Josep Barbarà Vilaplana, de 19 anys, veí de Guimerà, en una corba topà amb un pilot de pedres, i s'hi estavellà.

Es produí diverses ferides al cap i a diferents parts del cos, i commoció cerebral.

Li practicaren la primera cura a la Casa de la Vila de Clutadilla, i després fou traslladat en greu estat al seu domicili, a Guimerà.

Al Dispensari Municipal de Girona ha estat auxiliat Joan Gimbernat Arbat, de 62 anys, domiciliat a la plaça de la Independència, núm. 16, que presentava contusions al nas, llavi superior, regió parapebral esquerra i cama del mateix costat, amb ematoma, les quals contusions es causà en una caiguda en pretendre evitar que l'atropellés un auto.

Una dona sota un tren

A l'estació d'Aguilar de Segarra, Ramona Bujons i Ferrer, que anava de passatgera en el tren correu de Bilbao, baixà creguda que era l'estació de Següés, final del seu viatge.

En donar-se compte de la seva equivocació, s'apressà a pujar una altra vegada al tren, quan aquest ja estava en marxa, reliscat del bixapeu i caigué a la via entre les rodes del tren.

El cap de l'estació, senyor Ciprés, amb una serenitat i un gran menyspreu de la vida, acudí a salvar la dona, i fent un gran esforç de muscles aconseguí extreure aquesta de sota les rodes.

La dona resultà amb una ferida per aixafament a la cuixa, i el senyor Ciprés, l'heroic cap d'estació, amb desllorlament de la mà, degut al violent esforç que havia efectuat.

Un home desaparegut

Marian Martorell i Pruna, domiciliat a la Porta de Batlleix, núm. 5, de Mataró, ha desaparegut del seu domicili.

Marian Martorell, que té 51 anys, s'ocupava en el negoci de compra-venta de grans i farigalles per als animals.

Dilluns, a la tarda, com de costum en el dit dia, anà a Argenteria per afers del negoci, i ningú n'ha sabut res més.

Marian Martorell és bru i d'alçària mitjana. Quan desaparegué portava un vestit gris, gorra, coll i corbata, i sabates negres.

Accidents del treball

Mentre treballava en la reparació d'una màquina en una línia de l'Energia Elèctrica de Catalunya entre Vic i Sant Hilari, morí electrocutat l'obrer d'una de les brigades d'aquella Companyia anomenat Tomàs Urive Virlez, de 20 anys, natural de Tòbrono (Almeria).

El paleta Jaume Ponç, veí de Caldes de Malavella, que treballava a Cal·lellà en una construcció, va caure de la bastida des de l'alçària d'un primer pis.

Es fracturà una cama i es produí ferides de força consideració.

Fou traslladat a l'Hospital en greu estat.

Incendi

En la casa número 8 del carrer de Molins, de Palamós, on tenia instal·lat un magatzem de mobles Pere Clavaguera, un incendi, que fou localitzat al cap de dues hores d'haver-se iniciat, devastà les existències que hi havia.

Per absència del propietari, no es pogueren valorar les pèrdues, si bé se suposa que són importants.

No hi hagué desgràcies personals.

Baralla

Al barri de la Marina, de Cambrils, en tractar de posar-se en pràctica un acord del Pòsit de Pescadors que prohibeix dues es vengui peix als compradors que no haguessin satisfet l'import de llurs compres de la setmana anterior, es promogué

un fort asoandol, i hagueren d'ésser delinguts Josep Borràs i els seus fills; Joan Medina, Plàcid Cavanilles i Vicenç Vizarri.

— Pel proper divendres hi ha anunciada una funció benèfica, que tindrà lloc al teatre del Casino Correll, organitzada per elements estavejants, a favor del nostre hospital.

Es preveu un gros èxit de públic.

— El servei de trens de viatgers continua fent-se amb tracció a vapor.

Un sol dia el primer corrent fou elèctric.

— És molt de dolendre el que augeix amb el nostre transpirer.

ARENYS DE MAR

A propòsit de la làpida a la memòria de Josep M. Pasqual a Arenys de Mar

Hem rebut la següent carta: "Senyor director de LA PUBLICITAT.

Molt distingit senyor: Us agrairia que donessiu cabuda a les columnes del vostre diari a les quartilles següents:

En l'edició d'abans d'ahir, dimecres, del diari "El Noticiari Universal" es confirma el que en l'edició de LA PUBLICITAT deia el corresponent d'aquesta vila, així és, que estaven equivocats la data i el lloc del naixement del crític musical i periodista barceloní, fill d'aquesta vila, En Josep M. Pasqual Soler.

Referent a l'primer extrem estem d'acord. En Josep M. Pasqual Soler, fill de Josep Pasqual i Teresa Soler, i net patern de Tomàs Pasqual i Maria Josefa Puig, i matern de Salvador Soler i Antonia Masvidal, no nasqué l'any 1843, com diu en la làpida, i si el dia 27 de maig de 1842, i batejat a l'església parroquial de Santa Maria d'Arenys el 30 del mateix mes, o sigui tres dies després, segons consta en l'acta d'inscripció del Registre parroquial de bateigs, llibre 12, foli 173, la qual partida tenim a la disposició del que la vulgui comprovar.

També estem d'acord que a la casa número 28 del carrer d'A. Claver (abans Ample) no és la casa on nasqué i que diu la làpida.

En aquesta casa, si bé era de propietat del referit senyor Pasqual, no hi anà a viure fins que allà l'any 1878. Abans d'anar-hi visqué allí bastants anys la mare (avui plena de vida i que Déu li conservi) i els avis del nostre compatriota i bon amic, redactor de LA PUBLICITAT, En Joan Draper Fosses, substituint una sòcia (que de moment no recordem el nom) que passà a viure-hi quan la desllià un manà anomenat Pi, que hi visqué molts anys i que es traslladà al carrer de Munt, avui Pi Margall.

Però en el que no podem estar d'acord és que es digui que nasqué a la casa número 44 (avui 52) del carrer Ample (avui A. Claver). En aquesta casa, que fa cantonada per la banda dels números parels amb el carrer de Sant Antoni, era una casa només de baixos, on feia els balls de la passada centuria durant molts anys una societat anomenada L'Aurora; fins ara de poc no s'hi edificaren pisos.

Segons asseguruen els més vells del poble, i és conveïnció general de tots els arenencs que s'han preocupat de la història i tradicions d'Arenys, i perquè així ho demostren els fets, el senyor Pasqual nasqué a la casa número 12 del carrer de Sant Antoni, prop del carrer Ample, però que no la cantonada.

En aquesta casa hi vivien els seus pares amb el confort i l'acomodament de les millors famílies de la nostra menestralia viticultista; era una família molt apreciada i distingida i respectada de tothom.

Aquesta casa pel seu interior, i formant angle recte, es comunicava (i encara es comunica) amb una altra casa que dona al carrer Ample, número 43 (avui Claver, número 45), o sigui de la banda dels senyors, que tampoc fa cantonada al carrer de Sant Antoni; en aquesta casa el "senyor Josep", com anomenaven el pare de l'esmentat senyor Pasqual, tenia un magatzem o botiga, on venia mangres, colors, drogues i olis per a fer pintures, i fou un dels principals proveïdors de la nostra menestralia viticultista, que tan important i de tanta activitat; també hi havia el celler de la casa, on es venia el vi de la seva collita, que per cert era de molta anomenada i dels de millor qualitat i paladar de la rodalia. Avui encara, malgrat d'haver-hi un magatzem de grans, tothom la coneix amb el nom de "Celler de Can Pasqual".

La casa Piral, o sigui la del carrer de Sant Antoni, número 12, encara conserva en els seus interiors parets i decorats que confirmen que allí hi havia viscut una família distingida, i ha estat i és encara costum arrelat ací i per tot arreu, que en els actes d'infantament les famílies destacades dels millors, més ben posades i amoblades habitacions, i per tant agraïda i no cap altra és on el nostre patriarcal senyor Pasqual vegé la primera llum del sol, no podent-hi ni almenys suposar que aquella distingida família hagués triat per a un acte tan transcendental com és la vinguda d'un noi fill, un departament secundari de la casa que per a entrar-hi s'havia de passar per entremig de barrils d'oli, sacs de mangra, escales, pots i altres atells de pintor.

Creiem que amb el que hem dit queda ja ben clar demostrat, no sols la data del seu naixement, sinó també on nasqué el nostre bon patriarcal, les teatre, i a la nit, balls de societat, cendres del qual avui removem molt a pesar nostre.

Si les anteriors dades, que són l'ítem d'una acurada enquesta i d'un es-

tudi detingut de les coses de la nostra vila, que encara hi ha supervivents que les recorden, no són convincents, estem disposats a aclarir-les i ampliar-les en bé de la veritat històrica i del prestigi de la nostra vila, posat en evidència per barbares organitzacions forasteres, més pròpies de moxigangues que d'homenatge pòstum, sense un pleter record per a aquella il·lustrada i venerable personalitat a la qual els arenencs guardem respecte i admiració i que malgrat les seves infanilitats o algun que altre particularisme, propi del pes dels 86 anys, era un perfecte cavaller i home culte d'exquísita bonhomia, que ens delectava amb la seva conversa anena i anecdòtica, i ens feia passar estones de veritable fruïció, i mercedor per tant de major respecte.

No dubtem que el nostre Ajuntament, que sempre ha vetllat pel prestigi de la nostra vila i la intervenció del qual hi és palesa en aquest afer, posarà les coses en clar, no sols per evitar el ridícul en què se'ns ha fet caure als arenencs, sinó també perquè s'aclareixin certs xius-xius que corren de boca en boca i que no volem ni podem creure.

I saluant amb tot l'afecte el company articulista que m'ha donat lloc a exterioritzar la nostra protesta que és la dels arenencs i dient com ell, "que senti l'autor", m'acomio de vostra, senyor director, amb el major agrament.

PERE CH. PUIG

Arenys de Mar, 5 setembre, 1920.
SANT PERE DE VILAMAJOR
L'estiu de Vilamajor

Estiu en aquest bell poblet del Montseny distingides famílies de Barcelona, entre les quals recordem les de Segarra (I.), Basch, Adell, doctor Chacon, Mulet (A.), doctor Ferreres, Tortras, Planes, vidua Roig, Joanós, vidua Gual, Rodríguez, Mulet (F.), Donato, González, etc.

Durant els mesos de juliol i agost els nostres estiuants organitzaren diverses i lluites festes. Són dignes de remarcar les celebrades, amb motiu de diades patronímiques, per la senyora vidua de Roig i els senyors Chacon i Mulet. — No s'ha dit encara a terme l'exemplament del pont de la carretera, bon xic penill, reforma important que ja es fa esperar massa, tot i que, segons els nostres informes, la temps que té la consagració necessària en el pressupost de la Diputació.

VIELLA L'estiu

Durant el passat mes d'agost la cursa de la Caixa de Pensioners per la Vella i d'Esclat de la Vall d'Aran (Viella-Lés) ha realitzat les següents operacions:

Imposicions, 165.882'69 pesetes, 18.620 francs.

Reintegres, 113.202'79 pesetes, 212'45 francs.

Nostres a favor d'imposicions, 52.728'90 pesetes, 18.407'55 francs.

Libretes noves, 36.

El nombre de lectors que durant l'expressat mes han concorregut a les Biblioteques Populars de Viella i Lés, puja 856, distribuïts en la següent forma: homes, 244; dones, 124; nous, 488.

Les obres consultades pugen 934.

SANT SADURNI D'ANOIA

La festa major

Celebra aquesta població les seves fires i festes durant els dies 6, 7 i 8 d'aquest mes. La seva anomenada i fama tradicional són motius suficients perquè una atenció extraordinària de gent de la comarca hi concorri.

Tenen fama les transaccions de bestiar de tota mena, i d'una manera especial el cavallari, ja que aprofitant-se l'època de les veremes, els nostres pagesos s'apressen a proporcionar-se el bestiar necessari per a donar entrada al fruit de llurs sors.

També es projecten espectacles per a tot dels gustos i aficions, des de les audicions de cançons als disputats partits de futbol, concerts, sessions de cinema, fins a la prelecció d'un avió que llançarà objectes de reclam i lluminadores durant la celebració dels partits de pilota.

El dia 6 se celebraran grans sessions de cinema a l'aire lliure, en les terrasses de les societats d'esbarjo. El dia 7, al camp d'express del C. D. Anòia, tindrà lloc un partit de futbol entre els equips de l'Agrupació Deportiva de Tramviària de Barcelona i el primer equip del club local. Es disputaran la copa de l'Ajuntament. En aquest partit tindrà el kick-off el molt sereníssim senyor alcalde Josep Romeu. A la nit hi haurà castells de foc artificial. Tot seguit a l'Ateneu Agrícola es representaran les sarauques "La alegria de la guerra" i "La vençera de Anòia", i al Centre Agrícola, "El procés de Mary Dugan".

El dia 8, al camp de l'Anòia, es disputaran dotze medalles d'argent, donat pel fabricant del xampany Carreers, els primers equips J. C. Santibó i C. D. Anòia. Tindrà la pilota per a jugar aquest partit un avió del xocolater Nèlia.

Tot seguit després d'aquest partit hi haurà un altre enfrontament entre els equips del C. D. Martorell i l'equip B del C. D. Anòia.

A la tarda i a la nit d'aquest dia a les entitats d'esbarjo hi haurà grans balls de societat.

El dia 9, a la tarda, funcions de

NOTES OFICIOSSES

Ivan Petrovitch no entén l'alemany, i això constituï una notable dificultat per a Henrik Gallen, el director de "Mandràgora", durant la filmació, puix es vaia en ocasions apurar per a fer-se entendre del Jove i ja ianós actor.

Menys mal que, unes vegades, el talent del darrer i gairebé sempre la benévola intervenció de Brigitte Helm, la bella protagonista de la dia cinto, que integra les Seccions Gaumont Diamant Blau, vençien la dificultat, i el treball de Petrovitch no es ressentí en el més mínim; i Petrovitch està molt agraït a l'estrella alemanya, per haver-li servit d'interpret.

LIEUGERA BIOGRAFIA D'ANATOLE FRIEDLAND

En totes les capitals hi ha determinades persones que frueixen d'una popularitat gran. Anatole Friedland és un d'aquests personatges, al qual tothom coneix a Nova York.

Cantant de cançons populars i d'actualitat, va convertir els escenaris del Broadway en la seva pròpia tertúlia. Allà on fos que Anatole actuava, allà anava el públic a descobrir-se sentint les darreres cançons i la lletra que el mateix Anatole arranjava a la seva manera, intercalant-hi els successos més en voga.

Les seves cançons de més èxit: "Ombres de la nit", "Lliri de la vall", "Qui et pogués creure", "La dona somnada", etc., han estat impreses en el "Movietone Fox", i aviat podran sentir-se en el teatre Tivoli.

"ELS 4 DIABLES"

En cada temporada hi ha una pel·lícula que manté viva l'expectació i l'interès dels aficionats per l'anomenada de què ve precedida. Aquesta temporada és una pel·lícula de la Fox — "Els 4 diables" — la que es troba en aquest cas.

El ressò dels seus triomfs a Amèrica i a les principals ciutats d'Europa, ha fet sentir a tot Espanya el desig de conèixer la darrera creació de l'insigne Murnau. Veritablement, hi ha poques pel·lícules que en el seu conjunt, ofereixin o prometin més que "Els 4 diables". La qualitat dels seus interpreters: Janet Gaynor, Charles Morton, Mary Duncan, Nancy Drexel, Barry Norton i Farrell Macdonald, és suficient garantia de les seves bondats.

Segons la premsa mundial, "Els 4 diables" supera en moltes coses la pel·lícula que es creia única i insuperable: "Albada".

Tots els crítics estan d'acord en què la darrera obra de Murnau és molt més efectiva i teatral que totes les anteriors.

I cal admirar que d'un argument a bastament emprat i del qual s'han produït obres de grans mèrits que semblaven haver esgotat la seva part dramàtica, hagin pogut confeccionar una obra de la qualitat i bellesa d'"Els 4 diables".

Les esperances dels aficionats barcelonins no quedaran defraudades amb "Els 4 diables".

JOSEPH VON STERNBERG. A NEUBABELSBERG

Arribat recentment a Berlín, per tal de dirigir la primera producció sonora Erich Pommer, de la U.F.A., interpretada pel Emil Jannings, el celebrat realitzador americà Joseph von Sternberg ha aprofitat els primers dies de la seva estada a la capital d'Alemanya per a visitar de tinentment els tallers de Neubabelsberg, lloc de les seves pròximes actuacions.

Davant els nous tallers per a cinematografia sonora, la construcció dels quals s'està acabant, declarà Sternberg que res no havia d'enveja, per les seves dimensions i instal·lació tècnica, als millors de l'Amèrica del Nord.

En honor del gran realitzador, la U.F.A. oferí un te a l'Hotel Esplanade, al qual varen concórrer els representants dels més importants diaris alemanys i estrangers.

Constatant unes paraules de salutació del senyor Grieving, va declarar Sternberg que es troba en les millors disposicions d'ànim per a dur a terme la seva nova tasca. Realitzar un film a Alemanya, havia estat sempre un dels seus més vius desitjos, perquè a després de viure als Estats Units des de l'edat de set anys i de trobar-se a Hollywood perfectament aclimatat, no havia oblidat l'idioma alemany i se sentia una espiritualment a Alemanya. Molt especialment li complau rememorar la seva col·laboració amb Emil Jannings, el protagonista de la pel·lícula "L'última ordre", que Sternberg realitzà a Hollywood.

En el curs de la seva conversa, Sternberg es declarà franc i decidit partidari de la cinematografia sonora. La simplificació fotogràfica que en les primeres pel·lícules sonores significava un retrocés als mètodes primitius, ha estat ja completament superada, i el film sonor prossegueix avui el seu desenvolupament partint del nivell de perfeccionament tècnic i fotogràfic que la pel·lícula muda havia aconseguit en els nostres dies.

UN NOU TEATRE DE LA U.F.A. A BUDAPEST

El Ministeri d'Instrucció Pública d'Hongria acaba de signar un contracte amb la U.F.A. cedint-li l'administració del teatre "Urduka", a Budapest.

La U.F.A. es proposa reparar per complet aquest teatre, ampliant a 1.200 el nombre de les seves localitats, que és ara de 700. Acabades les obres de reconstrucció, la capital d'Hongria comptarà, per tant, amb un teatre nou.

"EL PRESIDARI D'ISTAMBUL". APROVAT PER LA CENSURA

La nova superproducció de la U.F.A., "El presidari d'Istambul", producció Günther Stapenhorst, realitzada per Gustav Uafsky, ha estat aprovada sense tallaments per la censura.

El protagonista d'aquesta pel·lícula, inspirada en una celebrada novel·la de Fedor von Zobeltitz, són Heinrich George i Betty Amann.

"MELODIA DEL COR"

Sota la direcció escènica de Hanns Schwartz, es volten actualment a Hongria els exteriors de la nova producció Erich Pommer de la U.F.A., "Melodia del cor", interpretada per Willy Fritsch i Dita Parlo.

At podrà procedir ja Hanns Schwartz al muntatge d'aquesta pel·lícula.

COMBATS DE CAVALLERIA A NIÇA

Sota la direcció del realitzador Alexander Wolkoff, tenen lloc, actualment, a la pintoresca regió niçana, que s'estén des de Niça fins a Ventimiglia, una sèrie de combats de cavalleria, destinats a representar escenes de la guerra de lliberació caucàsica per a la nova superproducció Bloch-Rabinowitch de la U.F.A., "El diable blanc".

La bellesa del paisatge, unit al nombre considerable de genets que prenen part en aquests "combats", faran de les esmentades escenes un dels més emocionants motius de la nova pel·lícula, en la qual podrà ésser admirada, novament, la tasca d'Ivan Mosjokin, secundat per Alexander Murski, Georg Seroff i Alexander Bondireff.

VOLTS DE L'EVOLUCIO

Sabut és que en molts casos l'evolució de l'animal en sortir de l'ou no procedeix directament, sinó per mitjà de volts. Així, per exemple, en el cas de les granotes i dels insectes, surt de l'ou un gèrmem viu que passa per diverses transformacions abans d'assolir la forma definitiva.

Les granotes naixen sense patons i amb cua, i solament de mica en mica deixa d'ésser larva per a convertir-se en animal estructurat. En els insectes es donen, quasi sempre, dues formes, l'ou i el cuc, que es distingeixen fonamentalment de l'animal definitivament format.

La nova pel·lícula cultural de la U.F.A., "Volts de l'evolució", o "Metamorfosi", dirigida per Ulrich K. T. Schulz i Wolfram Junghans, presenta l'evolució d'una sèrie d'animals en particular de peixos i crustacis, en imatges altament interessants obtingudes gràcies a la col·laboració prestada per l'Institut Nacional de Biologia de Heligoland.

Els operadors d'aquesta pel·lícula han estat Paul Krien i Bernhard Jupe, i la part micro fotogràfica ha anat a càrrec de Heria Jülich.

"L'IMMORTAL MURRI"

La primera pel·lícula sonora de la producció Joe May de la U.F.A., serà "L'immortal murri", la realització de la qual va a càrrec de Gustav Uafsky, que, així mateix, ha dirigit recentment "El presidari d'Istambul", una altra producció de la U.F.A.

Els autors de l'argument són Robert Liebmann i Karl Haril.

Actualment s'ultimen els treballs preparatoris i les primeres escenes seran voltades en els tallers de Neubabelsberg, molt aviat. Els exteriors per a aquesta pel·lícula seran voltats a la regió austríaca d'Steiermark, a Viena i a Venècia.

UN LLUSTRABOTES REFINAT PER ENRICO BENFER

Els exteriors de la pel·lícula de la U.F.A., "La xicota del contrabandista", en la qual tindrà un paper de protagonista masculí, foren filmats en terres d'Espanya. Tot cercant un mar adequat per a les nostres escenes, varem córrer durant diverses setmanes per les regions de Llevant i del sud d'Espanya: Jenny Jugo, Clifford Mc Laglen, Raimondo van Riel, Félix de Pomes, el realitzador Hans Behrendt i el director de producció, Alfred Zeisler, amb l'equip d'operadors i auxiliars. Es tractava de trobar un motiu del paisatge espanyol que s'adaptés a l'ambient de la nostra pel·lícula, l'acció de la qual s'havia de desenvolupar, segons la idea de l'autor, entre contrabandistes espanyols, en un lloc qualsevol adequat a la realització de llurs arriscades operacions.

Molt ens va costar trobar un paisatge que correspongués als nostres desitjos, i quan començàvem ja a desanimar-nos, un membre de la nostra expedició va tenir la gran pensada d'indicar Mallorca. En aquesta illa privilegiada, amb les seves romàniques vales i els seus feréstecs acantilats, varem trobar en superabundància el que necessitàvem. L'única que hi varem perdre fou el típic primitivament donat a la pel·lícula. No es podia seguir anomenant "La noia de València", puix que la protagonista era mallorquina i no pas valenciana.

El primer que feu falta, un cop instal·lats, fou observar, a l'objecte de poder presentar-nos davant l'objectiu com a mallorquins de pura raça.

I de ço que primerament ens vàrem adonar, és que els mallorquins són, a l'inrevés dels seus veïns del continent, gent que preu la vida amb calma, fent-nos aquies, per altra part, típicament insular. Tots els isleños — potser perquè saben que estan emprats en l'espai — són gent poc precipitada. Dorman més llarg temps, treballen més a poc a poc i frueixen de la vida amb més deliberació. Són a'hàrites.

Un d'aquests alibotes mallorquins era el nostre llustrabotes. Instal·lada la seva tenda davant l'hotel de Palma on ens estajàvem, el nostre equip — actors i operadors — acostumava per-se servir per ell al matí, abans de llançar-nos al treball. Però era, a no dubtar-ho, un llustrabotes destralsim, molt superior al millor majordom. Veure'l treballar, observar l'elegant rapidesa i la perfecta seguretat dels seus moviments, era un espectacle que donava gust. Però Pere veia enfosquides aquestes qualitats per un defecte terrible: no era puntual, no havia manera de comptar amb ell. De vegades s'esmunyia i no tornava a aparèixer en el seu lloc fins passats dos o tres dies. Un dia vàrem aconseguir, a la fi, descobrir el secret de la seva manca de puntualitat.

En diverses ocasions ens havia eridat l'atenció, molt especialment la de Jenny Jugo, lacortesia amb què érem saludats, en el passeig de Palma, per un jove espanyol elegantment vestit, però per a nosaltres desconegut totalment. L'havíem vist al·luna vegada? És possible. Però on? En quina recepció, en quin cabaret? No havia manera de recordar-ho. Fins que a la fi, el nostre desconegut amic, va haver de saludar-nos un dia molt d'alta la vora, i aleshores s'aclarí el misteri: el jove i elegant cavaller espanyol era, simplement, el nostre llustrabotes. Un refinat, un veritable sàbita, que quan un dia ens havia llustrat a tots nosaltres les sabates i recollit les corresponents propines, es donava un dia de descans i no reapareixia fins que havia esgotat l'última peseta. Tant se li en donava, segons sembla, que els clients l'estiguessin esperant.

PRODUCCIONS ESPECIALS

"Jugar a dames"

Comèdies de costums londinenses. Direcció: Thomas Bentley. Interpretació: Mabel Poulton.

"Dia de mercado"

Una altra de les pel·lícules essencialment angleses. Direcció: Norman Walker. Interpretació: Marguerite Allen, William Freshman, Wyndham Standing.

"Kitty"

La pel·lícula anglesa que ha aconseguit el més gran èxit als Estats Units. Direcció: Victor Saville.

Interpretació: Estelle Brody, John Stuart, Dorothy Cummings i Winter Hall.

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pell per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què tindrà l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell.

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molestia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, la desaparirà, perquè, cal no oblidar-ho, LA PASTA NIX, ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANA-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC. AL PREU DE 750 PESSETES TUD

Aquest número ha passat per la censura governativa

Darrera hora

DE BARCELONA

CICLISME

AL VELODROM DE SANS

Seres, vencedor del match darrera moto, però J. Ferrer es mostrà superior als seus adversaris

Els inconvenients de no comptar amb velòdrom cobert feu témer que amb motiu de la pluja que ahir va caure, se suspenguessin les carreres anunciades al velòdrom de Sans amb motiu de la presentació del famós stayer belga Linart. La bonança que es presentà cap el tard va permetre, però, que pogués celebrar-se la reunió, a la qual va acudir-hi un públic molt nombros que a no dubtar-ho hauria estat bastant més d'haver fet un temps millor.

De bon començament direm que la presentació de Linart va decepcionar. La fama, que la majoria de les vegades perjudica els homes que la gaudeixen, ajudà molt a estendre's entre el públic aquesta decepció. Realment la carrera efectuada pel campió belga no va estar a l'alçada del seu prestigi. Perquè quan un corredor arriba a ocupar un dels llocs més elevats del ciclisme europeu té el compromís moral de fer-ho bé i de mostrar-se un campió de debò, i anit passada el campió fou sense cap dubte el català J. Cebrían Ferrer que demostrà de forma magnífica les seves possibilitats com stayer de primera categoria.

Tornant-hi a Linart, hem de dir que amb la seva actuació va fer-se mereixedor de les bronques amb què va obsequiar-lo continuament el públic. Al nostre entendre aquesta actuació desconcertant del corredor belga, que encara no fa vuit dies que es va rehabilitar esplèndidament del resultat aconseguit en els campionats del món, en vèncer l'actual campió, cal atribuir-la a la prudència demostrada per Pasquier en el pilotatge de la moto.

Es evident que el córrer amb una màquina completament desconeguda, i precisament en una pista de la qual tant desconocia les característiques, són motius justificats per a mostrar-se malfiat i no exposar-se a un accident, que almenys li reportaria molèsties. Per això va mantenir-se durant tota la carrera en una massa fixa, que no va deixar en cap ocasió, ni tan sols per a defensar-se dels atacs, ni amoniar el nombre de voltes perdudes. També ens decantem a acceptar aquest motiu, perquè no es va veure a Linart que es trobés dificultats ni en males condicions de córrer. Es a dir, resumint, l'actuació de Linart no pot ésser presa seriosament, perquè pot dir-se que no va tenir ocasió de poder córrer amb llibertat, privat com estava per la moderada marxa del seu entrenador. Fou lamentable!

La batalla quedà reduïda a un match Seres-Cebrían Ferrer. El primer va córrer de la mateixa forma que el dia de la seva presentació. En canvi el català, degut a les avaries que li feren perdre nou voltes en les dues voltes que va rebentar, ens va sorprendre amb una demostració de puixança atlètica i de facultats admirables. La carrera de Cebrían, especialment per les circumstàncies que hi van concórrer, és mereixedora de tots els elogis. Aquells demarratges a la recerca de la màquina foren de primer ordre. Es clar que en el bon resultat d'aquesta acció hi té molt a veure l'aptitud de l'entrenador i especialment l'entesa existent entre corredor i entrenador. Però amb tot, el fet de trobar-se separat de la màquina un parell de metres i en un energic cop de pedal tornar a recuperar el terreny perdut és una demostració claríssima de les indiscutibles facultats que compta Cebrían Ferrer per a practicar el ciclisme de mig fons.

Després d'haver perdut com ja hem dit nou voltes en dues ocasions molt compromeses, l'una al començament de la carrera, quan ja tenia quasi una volta d'avantatge i l'altra després d'haver recuperat dues voltes de les quatre que havia perdut en la primera avaria, acabà la carrera a quatre voltes de diferència del vencedor i davant Linart, que no n'havia perdut cap per avaria i que

va portar la de cap a cap. Aquest contra Linart i Cebrían és prou clar per a fer-se rec de la magnífica carrera que va realitzar Cebrían i que té doble mèrit per l'esportivitat demostrada, tota vegada que una desmoralització completa l'hem vista produir en ocasions semblants.

La reunió va començar amb una carrera reservada a corredors principiants, que va guanyar Benages.

El

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE BARCELONA
Companya de comèdia
Ladrón de Guevara-Rivellés

Avui, divendres, tarda, a dos quarts de sis. La comèdia en tres actes, de Manuel Linares Rivas.

AIRE DE FUERA
Nit, a un quart d'onze. ESTRENA de la comèdia en tres actes, de Rafael López de Haro.

UNA VENTANA AL INTERIOR
Demà, dissabte, tarda: María del Carmen. Nit: Una ventana al interior.

PIANOS
Chassaigne
FRERES

més de 31.000 en ús
Casa fundada en 1884

AUTOPIANO
MODEL 1929

Darrer perfeccionament de la casa immensa assortit i darreres novetats en rotlles 88 a 5 pessetes

Pianos de corda acabats al comptat, termínia i lloguer.
Pianos d'ocasió i Harmoniums

43, CLARIS, 43

TEATRE NOU
Demà, dissabte, a dos quarts d'onze de la nit.

JAUME BORRAS
interpretarà l'obra d'un dels teatres català, en homenatge a l'immortal Angel Guimerà.

TERRA BAIXA
Diumenge, tarda i nit. Darreres funcions a honor i benefici de Jaume Borrás. Tarda: **EL CARDENAL** i **JUAN JOSE**. Nit: **EL GRAN GALEOTO**. En obsequi a Jaume Borrás prendrà part en la funció l'eminent primera actriu

CONCEPCIO OLONA

PIANOS
lloguer, des de pessetes al mes. C. BIERER
BRUC, 78

TEATRE APOLO

Companya lírica de LLUIS CALVO. Tournee MARC REDONDO.

Avui, divendres, tarda, a les cinc. Colossal vermut popular. Butaques a 2 ptes. Seients, a 0'80 pessetes. Primer:

LA ALSACIANA
Segon:

El huésped del Sevillano
Nit, a dos quarts d'onze: Butaques, 3 ptes. Seients, 2 ptes. L'èxit dels èxits:

LA PARRANDA
Ovals delirants a la bonica "Canció del Platero". Demà, dissabte, a la nit. Solennitat teatral:

MARINA
cantada per primera vegada per l'eminent bariton

MARC REDONDO
Quartet sens rival: Victòria Raonero, Francesc Godayol, Marc Redondo, Gabriel Olazola.

ESPORTS

FRONTO NOVETATS

AVUI, DIVENDRES, DIA 6
Tarda, a les 4'30:

SEGON PARTIT
Fermín i Lasa
contra
Eloia II i Arnedillo

Nit, a les 10'30:
PRIMER PARTIT
Germans Ezenarro
contra
Colín i Berrondo

Detalls per cartells

DIVERSOS

GRAN PARC D'ATRACCIONS
Obert cada dia tarda i nit. Funcionament de totes les atraccions. CONCERT per la BANDA DE CAÇADORS número 1.

CAFE RESTAURANT CARBO
Entrada de passeig, 50 cts.
Nota: Demà, dissabte, PRIMER BALL a l'ENVELAT MONUMENTAL

PLAÇA DE TOROS ARENAS
Demà, dissabte, 7 de setembre, a les deu en punt de la nit: SUPERBA MANIFESTACIO D'ART COREOGRAFIC CATALA

La més gran exhibició de música i cançons de la regió. Concurs elm de sardanistes. 2.000 pessetes de premi

Esbart de Dansaires Barcinó
Esbart de Dansaires Montserrat
Dansaires de Ridaure
Dansaires de Sant Privat de Bas
Dansaires de Sant Feliu de Pallarols.
Gegants i cavallins de Sant Feliu de Pallarols
Orfeó Barcelonès
Schola Orpheonica
Cobla Antiga Pep, de Figueras
La Principal del Vallès
Cobla Terrassa

Per primera vegada es presentarà la bella dansa de Castellers, amb la novetat d'acompanyament d'Orfeons, l'arranjament de la qual a vous mixtes és obra del reputat mestre J. Font Sabaté

Localitats numerades des de 0'75 a 3 pessetes
Tot hom a les Arenes!

TEATRE VICTORIA

Avui, divendres, a la nit. Sensacional estrena a Espanya de les grandioses obres **LOS ESPERANTISTAS** i **LA MAGDALENA MODERNA** en la qual prenen part les dues notables actrius MARIA QUE-SADA i MERCE MUÑOZ, amb una excel·lent companyia dirigida pel prestigiós actor H. SOCIAS i el primer actor còmic EMILIA LATORRE. Pròximament, inauguració de la temporada oficial amb **EL CABALLERO DE LA SONRISA**

CINEMES

COLISEUM
CHEVALIERI
LA CANCION DE PARIS
El primer film sonor de Paramount
¡Que lo vea de nou que us admirarà!

TRIOMF, MARINA I NOU
Avui, colossal programa: **EL VIENTO**, per Lilián Gish i Lars Hanson; **TRES HORAS DE UNA VIDA**, per Corinne Griffith; **EL PAIS DEL DIVORCIO**, per Marie Prevost. La comica **LABIOS DE RUBI** i **ACTUALIDADES GAUMONT**. Diumenge, nit: **HONORABLE A TU MADRE**, gran èxit.

CINE PARIS
Orquestra V. Granados
El preferit per la seva excel·lent ventallada. Tarda, 4'30 Nit, 9'30:
DOUGLAS FAIRBANKS en **EL PIRATA NEGRO**
Gran èxit. Red Orange on **EL REY DEL BALON**. Comica, Pelequito.

CAPITOL
Preferència, 1 pta. General, 0'50. Avui, la cinta **LA SIRENA DE BRETAGNA**, per Ivan Petrovitch; **FOR UNA RUBIA**, John Gilbert i Jeanne Eagels. Comica i Nit.

CATALUNYA
Preferència, 1 pta. General, 0'50. Avui, UN FLIRTEO A LA MODA, per Norma Shearer; **RUBIA POR UN DIA**, per Marie Prevost i H. Ford. Comica i Nit.

PATHE PALACE
EXCELSIOR :: MIRIA
Avui: **LA ULTIMA JUGADA** i **EN POS DEL DEBER** i Comica, **ALA PATHE PALACE** i **EXCELSIOR**, a més, **LA NISTA DEL ZORRO**, per Bob Daniels i James Hall.

DIANA :: WALKYRIA
Avui, grandios programa de represet: **LOS AMORES DE MANON**, **EL LEGADO TENEBROSO**, **EL PERGRINO** i Comica.

MONUMENTAL :: COMAL
BOHEMIA :: ROYAL
Avui, **COMBAT UZCUDUN SCHMELING** **EL HEREDERO DE S. E.** i **SUZY SAXOFON**, Anny Ondra. Comica i Revista.

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

SENYORETA
massatista ex-dependenta de l'Institut "Manon", desitja col·locar-se en casa important. Escriure a LA PUBLICITAT, núm. 4100.

VENDORS

GOS LLOP
per vendre. Carrer Sant Andreu, 842.

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vius urticaries, dermatitis, eczemes, X. Radioterapia. Diferència Dr. Ferré Pijoan. Rambla de Canalejas, 11 (esquina de la Sardinera).

Malalties dels bronquis
Meigs especialista D'ONENCH. ROURA, Cortes Catalanes, número 414.

VISITEU S'AGARÓ
la platja incomparable de la **COSTA BRAVA**
Sortides tots els dimarts, dijous, dissabtes i diumenges, a les vuit del matí.
Plaça de Catalunya. C. E. T.
AUTOCAR PULLMAN DE GRAN LUXE

VICHY CATALA

AIGUA MINERAL NATURAL

• DIGESTIVA •
EXCEL·LENT PER A TAULA

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
creient-la Incurable
Recorren a les antigues i segures
Especialitats Paradell Assall 28

CAMBRES DE BANY
I LLURS ACCESORIS

BANYERES
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DUTXES
AQUETS

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergara nº 1.
Compte Assall nº 39, 43
BARCELONA

Milers de persones anèmiques i esgotades acrediten cada dia més les grans millores que obtenen present el

XAROP ESTEVE

Venda a la Farmàcia i Laboratori de l'autor, J. Esteve-Torà (Lleida), i les principals farmàcies i centres d'especialistes de Catalunya, i a la resta de la Península.

Clinica Met. Dr. ASUERO
Pta. Angel, 36; 9 a 11 i 8 a 1. 14860

REPARACIONES
MAQ. PARA COJER
SURTOS WEINMANN Y C.
C/ SANTACRUZ-TEL. 4024

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CURIOSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEI

El dolor de riñones!

Gota Reumatismo Cálculos Arenilla

El dolor de riñones, propiament dit, sempre del sistema urinar, és el signe per el qual sabem que la infecció, venint de la uretra, s'ha instal·lat a la vesícula i a la uretra.

LITHINÉS
de **D. GUSTIN**

que a la vegada que destrueix les pedres, destrueix també la infecció, per la qual cosa és el més eficaç i segur dels medicaments per a la cura de la Gota, Reumatisme, Cálculos i Arenilla.

De venda en totes les farmàcies i drogueries.

EXPOSICIO INTERNACIONAL DE BARCELONA

OBERTA FINS A LES DUES DE LA MATINADA
PALAU NACIONAL

ENTRADA AL MATI ... GRATIS
ENTRADA A LA TARDA ... 0'50 PTE.

Han estat posats a la venda els carnets de 25 entrades, al preu de 22'50 pessetes.

Aquests carnets són vàlids per a tots els dies. Es tallarà una entrada del carnet els dies que vagui una pesseta, i els dies que l'entrada al recinte sigui de dues pessetes es tallaran dues entrades dels esmentats carnets. Les persones posseïdores de carnets antics d'entrada al recinte de l'Exposició podran fer ús d'ells, des d'ara, en la forma següent:

Els dies que l'entrada al recinte de l'Exposició vagui dues pessetes, per cada fulla només podrà entrar una sola persona.

Els dies que l'entrada al recinte sigui d'una pesseta, per cada fulla podran entrar dues persones.

POBLE ESPANYOL

AVUI, DIVENDRES, DIA 6 DE SETEMBRE, A LES 21'30, A LA PLAÇA DEL POBLE ESPANYOL: GRAN CONCURS D'ORQUESTRES DE FESTA MAJOR

Obra imposada: "RAPSDIA HONGARESA NUM. 2", de LISZT

Obres de lliure elecció:

Orquestra "FATKENDES", de Sabadell: I. "Hamlet", de Thomas; II. "La Dolores", de Breton.

Orquestra "MUNNE", d'Olesa de Montserrat: I. "Suite turquesa", de Gauwin; II. "La del Soto del Parral", de Vert.

Orquestra "NOIS D'OLESA" (Sales), d'Olesa de Montserrat: I. "Las Golondrinas", d'Usandizaga; II. "Lohengrin", de Wagner.

Orquestra "PLANES", de Martorell: I. "Suite Egyptienne", de Luigini-Vinyals; II. "El Caserio", de Guridi-Vinyals.

Orquestra "UNIO ARTISTICA", de Granollers: I. "Mignon" (fantasia), de Thomas; II. "La Verbena de la Paloma", de Breton.

Primer premi: DUES MIL PESSETES. Segon premi: MIL PESSETES.

Diumenge, dia 8 de setembre, a les 21'30 de la nit: **CONCURS DE BANDES CIVILS** fins a 50 places, al gran saló del PALAU NACIONAL

POBLE ESPANYOL

Dissabte, dia 7 de setembre, a la nit: **FESTA REGIONAL** a honor dels senyors congressistes del II Congrés Nacional de Sastrenia

Canta i balla a la Plaça Major del Poble Espanyol, el qual estarà esplèndidament il·luminat. Al final de la festa, el públic podrà prendre part en un gran ball popular, amb què acabarà la festa

DIUMENGE, DIA 8, TARDA I NIT: GRANDIOS FESTIVAL AMB MOTIU DEL "DIA DEL PENEDES"

PROGRAMA: Dances executades per típiques i primitives gralles. Presentació de tots els elements de la festa del Penedès, compostos de Gegants, Nans, Drac, Dragonets, Agulla de Vilafranca del Penedès, Mulassa de Vilafranca i Geltrú; danses típiques de panderos i cerclelets, de Vilafranca; els renomats balls de bastons i de bastonets, de Silges; el fantàstic i tradicional ball dels Diables d'Arbós, amb els seus emocionants focs, etc., etc. Comparses, cobles, músiques, gralles, tambors i cornetes. Concurs de cada dansa i balls.

ESTADI

DIUMENGE, DIA 8, A LES QUATRE DE LA TARDA: GRAN ESDEVENIMENT ESPORTIU A L'ESTADI

Primer: Partit de futbol entre **BARCELONA-EUROPA** (selecció) contra **R. C. D. ESPANYOL**, **R. MADRID** i **ATHLETIC**, a profit de l'Hospital Clínic.

Segon: A les sis de la tarda: Emocionants **CARRERES DE MOTOS** en pista plana, pele asos anglesos del **DIRT-TRACK**.

PREUS

Entrada general	1'45 ptes.
Tribuna lateral, amb entrada	3'—
Seients Nord i Sud, rengles 10 al 33, amb entrada	3'—
Seients Nord i Sud, rengles 1 al 9, amb entrada	3'50
Tribuna principal grada superior, amb entrada	8'—
Tribuna principal, grada inferior, amb entrada	7'—
Tribuna principal, lloges terreny, amb entrada	50'—
Tribuna principal, lloges pis, amb entrada	55'—

L'entrada al recinte serà de 1'05 ptes, inclos l'impost de protecció a la infància, i seran despatxades junt amb les de l'Estadi.

NOTES: El públic no podrà entrar al recinte amb cistells, farcells ni paquets voluminosos.

No serà permès de menjar en els bancs, jardins, places, escales, etc.

La consigna per als farcells petits queda establerta a les portes de la Plaça d'Espanya, fora del recinte.

Ha estat posat a la venda al públic el carnet per a tota la temporada, al preu de 70 pessetes.

Cada dia, llevat dels divendres a partir de les nou de la nit, l'entrada al recinte de l'Exposició serà d'1'15 pessetes.

Llegiu La Publicitat, propagueu-la

Casa Provincial de Caritat

SERVEI PUBLIC D' POMPES FUNEBRES

Direcció i Oficines: **EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT**, Torres Amat, número 8. Telèfons: 16524 - 16525 - 16526.

Subcentrals: Carrer del Clot

Sucursals: Carrer Creu Coberta
Carrer de Sant Andreu
Plaça del Centre
Passeig del Triomf
Carrer de Sarrià
Relat

Badalona Hospitalet
Central: Laureà Miró
Sucursals: Pi i Margall
Progrés

Sta. Coloma de Gramanet Anselm Clavé

núm.	80	Telèf.	50461
"	91	"	33761
"	221	"	51051
"	4	"	33471
"	17	"	52012
"	72	"	73682
"	110	"	87 B.
"	60	"	33 H.
"	108	"	31226
"	58	"	31227
"	13	"	

COSAS DE FRANCIA

LE
NUMERO CINQ

FÊTE
VOGUE

LES PARFUMS
DE
MOLYNEUX
A. RUE ROYALE
PARIS

Abierto hasta las 18 de la noche
J. C. d'ahetze
camisero
arraden des
champs-élysées

GUANTE PERRIN
SIEMPRE ELEGANTE
MARCA 62 REGISTRADA
Representante en España
J. ESCOS
Fontanella 10 - BARCELONA

Jeanne Lanvin

COUTURE
MODE
PARFUM
PARIS
ET
103 RAMBLA DE CATALUÑA 103
BARCELONA

1879 1929
DAVID
CAMISERO
32 Avenue de l'Opéra 32
Paris

MAUBOUSSIN
JOYERO
PARIS
5, RUE DE CHOISEUL

Oiré

Fabrica
los tejidos
de lana y
de seda empleados
por la Gran
Coutura Parísiense

PARIS
277, Rue Saint-Honoré
LYON
19, Rue Puget-Gaillet

ARSENICAL
RADIOACTIVA
LA
BOURBOULE
Enfermedades
de los
niños

SOURCE
Pavillon -
CONTREXÉVILLE
la
protección
del
riñón.

JOYAS
FIX

TAN BONITAS COMO
LAS DE ORO Y
DE IGUAL DURACIÓN

SOCIEDAD ANÓNIMA ESPAÑOLA DE
AUTOMÓVILES "PEUGEOT"
16 AVENIDA DE MARGALL - MADRID

Francia y España

Los cambios comerciales
entre España y Francia se
equilibran armoniosamente.

Existe entre los pueblos y particularmente, entre
España y Francia, una solidaridad de intereses
tal que la riqueza del uno contribuye a la pros-
peridad del otro; el equilibrio armonioso de
sus cambios comerciales permite esperar para
cada uno de ellos una mejora progresiva de las
condiciones de la vida económica.

Espanoles y Franceses debemos hacer que
triunfe esta verdad.

Francia que desea contribuir a ello lo más posi-
ble, y dentro de un espíritu de reciprocidad,
se complacerá en ayudar al gran país amigo y
vecino a extender aun el campo de su clientela
transpirenaica.

Etienne CLÉMENTEL

Senador, Ex-Ministro del Comercio,
Presidente del Comité Nacional de Consejeros del Comercio Exterior de Francia

Las PIELES de PARIS en el PABELLON FRANCES
de la EXPOSICION de BARCELONA

Maison AXELRAD & ARON	Établ. LACOURBAT, CLARET &
Établ. BILLAUD FILLIAS & Cie	CONFAYREUX
BLONDELL	Fournitures MAX. MME LEROY
Établ. DOLLAT & Cie	ALA REINE D'ANGLE
L. GOLDSTEIN	TERRE (Madame Jacques)
HEIM	NEUBAUER
HEINEMEYER Fred.	Henri PESSIS
JUNGMAN & Cie	SIMON Frères
A. & I. KOHN Frères	50 G. et L. CHAPPEL Frères & C
KRZIWOSKI	VERGNE, Henri
Frères	Fourniture WEIL

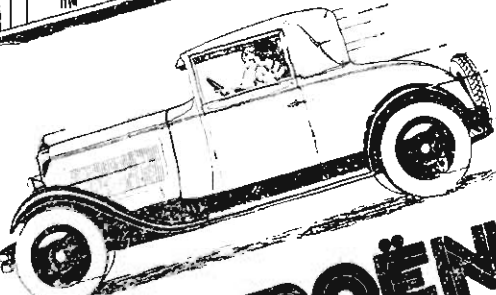
RENAULT
REINASTELLA 8 CILINDROS
6 CILINDROS
MONASIX Y MONASTELLA
VIVASIX Y VIVASTELLA
4 CILINDROS 10 CV

S. A. E. de Automóviles RENAULT - MADRID
Exposición: Avda. de la Plaza de Toros 7 y 9
Agencias en Todas las Provincias

DEMOTTE
COMPRADOR
ESCULTURAS - VIDRIAS
TAPICES - MARFIL
ESMAILES - MUEBLES
GÓTICOS

PARIS
27 RUE DE
BERNI (VIII)

CITROËN

El automóvil de mayor circulación en España

CANNES
NICE
VICHY
VITTEL
DEAUVILLE

BARCLAY
SASTRE - CAMISERO

18-20 AVENUE DE L'OPÉRA, PARIS

Central 96 16
96 34
08 01
Louvre 65 90

Envío franco de la Gasette de Barclay

DICCIONARIOS
L'AROUSSE
franceses y españoles

Famosos
en el mundo
entero

DEAUVILLE
La playa florida
adonde acuden las elegancias mundiales
40 días de carreras
de francos en premios

LE MONT-DORE
PROVIDENCIA DE LOS ASMÁTICOS
A 1500 Metros

Visiten
la Argella

por los
Ferrocarriles
Argelinos
del Estado
y sus
Servicios de
Automóviles

Los parajes más pintorescos
Los coches más cómodos
Los precios más bajos

Para todo informe dirigirse a
L'AGENCE OFFICIELLE
6, Boulevard Carnot, ARGEL

SUZANNE
DUBIN

21, Rue Royale
PARIS
Viste a los niños desde
su nacimiento hasta
su casamiento

POLVOS
LOCIONES
DENTIFRICE MAO-TCHA

LT-PIVER-PARIS
SIEMPRE LOS
MEJORES

Paras
el invierno
NIZA

PARIS
GRAND HÔTEL TERMINUS
Gare Saint Lazare

HÔTEL du Palais d'Orsay
Gare du Palais d'Orsay

HÔTEL du LOUVRE
Place du Théâtre Français

CANNES
La ciudad de las flores
y de los deportes elegantes
15 Palaces de gran lujo

CHATEL-GUYON
AFECIONES GASTRO-INTESTINALES
& DEL HIGADO